

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning
ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 34

Utgitt 2 august.

1921

LOV

om forandringer i lov om aksjeselskaper og kommanditt-
aksjeselskaper av 19 juli 1910 og lov om skibs-
aksjeselskaper av 26 juli 1916.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 22 juli
1921 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om aksjeselskaper og kom-
mandittaksjeselskaper av 19 juli 1910 skal herefter lyde
således:

§ 5 annet ledd. Denne gjengivelse av overenskomsten
må angi:

1. gjenstanden for selskapets virksomhet;
2. den kommune, hvor selskapet skal ha forretningskontor;
3. aksjekapitalen;
4. de enkelte aksjers størrelse.

§ 6. Hvis de, som vil danne et aksjeselskap, ikke selv
overtar samtlige aksjer, har de som innbydere i et antall av
minst 3 å utferdige en av dem egenhendig underskrevet inn-
bydelse til tegning av aksjer og å bekjentgjøre den i »Norsk
Kunngjørelsetidende».

Ved siden herav kan der også innbys til aksjetegning
gjennom kunngjørelse i andre tidender eller ved opslag, om-
sendte prospekter eller sirkulærer, men disse innbydelser skal
alene inneholde en ordret gjengivelse av den i Kunngjørelses-
tidenden innrykkede underskrevne innbydelse.

Som innbyder anses også enhver, som undertegner en
erklæring, som inneholder en tiltredelse eller anbefaling av
tegningsinnbydelsen.

28 juli.
Nr. 1.

28 juli.
Nr. 1.

§ 7. Innbydelsen skal inneholde angivelse av, hvad i

§ 5 nr. 1—4 er nevnt, og ennvidere av:

1. den måte på hvilken og den frist innen hvilken tegning av aksjer skal foregå, samt de regler, efter hvilke de aksjer, som ikke på forhånd er overtatt av innbyderne skal fordeles mellem aksjetegnerne i tilfelle av overtegning;
2. hvor mange aksjer hver enkelt av innbyderne på forhånd har overtatt;
3. Den måte, hvorpå og den frist hvormed den konstituerende generalforsamling skal innkalles.

§ 11 annet ledd. I tilfelle av overtegning har innbyderne å fatte beslutning overensstemmende med, hvad derom i tegningsinnbydelsen er bestemt, forinnnen de innkaller til generalforsamling. Beslutningen må ikke gå ut på at nogen innbyder tildeles aksjer for et mindre beløb, enn han ifølge tegningsinnbydelsen har overtatt.

§ 22. Forinnnen selskapet kan registreres, må der på hver aksje, hvor ifølge avtalen vederlag skal ydes i penger, være innbetalt det hele beløb, dersom aksjen lyder på et mindre beløb enn ett hundrede kroner, og iøvrig minst en halvdel eller for forsikringsselskapers vedkommende minst en fjerdedel av det pålydende beløb. Er aksjerne ikke fullt innbetalt, må der være innkalt et like stort beløb på hver aksje av samme klasse.

Forsåvidt angår andre selskaper enn bank- og forsikrings-selskaper, må aksjene være fullt innbetalt innen to år efter selskapets registrering.

Blir aksjekapitalen forhøiet gjennom utstedelse av nye aksjer, skal der innen to år efter beslutningen om forhøielsen på de nye aksjer, hvorfor vederlag skal ydes i penger, være innbetalt, forsåvidt angår aksjer i bank- og forsikringsselskaper, som lyder på minst ett hundrede kroner, henholdsvis en halvdel og en fjerdedel av det pålydende beløb og iøvrig hele det pålydende beløb.

§ 25. Vil de eldre aksjeeiere eller fordringshavere i selskapet eller begge i forening ikke overta samtlige nye aksjer, har styret å utferdige en egenhendig underskrevet innbydelse til tegning av aksjer.

Innbydelsen skal inneholde angivelse av hvad i § 5 nr. 1—4 er nevnt, og ennvidere av:

1. det på hver eldre aksje innbetalte beløb;
2. den måte på hvilken og den frist innen hvilken tegning av aksjer skal foregå;
3. hvor mange aksjer på forhånd er overtatt av de eldre aksjeeiere eller fordringshavere; derunder særskilt hvor mange hver enkelt av styrets medlemmer og i tilfelle

hver enkelt av de i § 6 siste ledd nevnte personer har overtatt, og 28 juli.
Nr. 1.

4. de regler efter hvilke de øvrige aksjer skal fordeles i tilfelle av overtegning.

Forøvrig kommer også på denne tegningsinnbydelse til anvendelse de i §§ 6, 8 og 10 gitte regler.

Den frist, innen hvilken tegningen av aksjer skal være avsluttet, må ikke settes fjernere enn til seks måneder efter tegningsinnbydelsens første bekjentgjørelse i »Norsk Kunngjørelsestidende«. Efter utløpet av den i innbydelsen satte frist kan aksjer ikke tegnes.

Når tegningen er avsluttet eller tegningsfristen utløpet har styret å inndra tegningslisten og om nødvendig å foranstalte reduksjon av overtegning overensstemmende med tegningsinnbydelsen. De i 2net ledd under 3 nevnte personer må ikke tildeles aksjer for et mindre beløp, enn de ifølge tegningsinnbydelsen har overtatt.

§ 30. Samtlige aksjer i et selskap skal være like store og udelelige samt lyde på viss sum, ikke under 10 kroner.

Alle aksjer skal lyde på navn. Det er forbudt å overdra aksje in blanco.

§ 31 første punktum. For aksjene skal der utstedes aksjebrev, som skal være datert, underskrevet av styret og innholde: selskapets navn og gjenstanden for dets virksomhet; registreringsdatum; aksjens størrelse og aksjeeierens navn; derhos skal det i aksjebrevet tydelig anføres, hvor meget der innen dets utlevering er innbetalt på det.

§ 33. Ved ethvert selskap skal der holdes en aksjebok, hvori samtlige aksjer skal være innført med nøiaktig angivelse av eierens navn, stilling og bosted samt, forsåvidt grunnfondsforskrivelse er utstedt, av dennes dato og av den sikkerhet, som måtte være stilt.

§ 34. Aksjeeiernes rett til å overdra sine aksjer kan i vedtektene nærmere begrenses.

Går et enkelt aksjebrev over til flere eiere, må disse for styret utpeke en enkelt, som likeoverfor selskapet skal gjelde som eneeier.

Forat overgang av aksjebrev til ny eier skal ha gyldighet likeoverfor selskapet, må anmeldelse være skjedd til selskapets styre. Er det pålydende beløp ikke fullt innbetalt, må hververeren derhos ha utstedt sin grunnfondsforskrivelse og selskapets styre ved datert påtegning på aksjebrevet ha godkjent overdragelsen. Ved godkjennelsen bortfaller den tidligere eiers forpliktelse likeoverfor selskapet. Styret har å nekte godkjennelse, såfremt hververeren ikke kan anses vederheftig for det på aksjen ennå ikke innbetalte beløp. I bankselskaper kreves

28 juli. godkjennelse av styret, selv om det pålydende beløp er fullt innbetalt. Godkjennelse skal her nektes, såfremt erhvervlsen er i strid med forskriften i § 3, tredje ledd. Iøvrig kan godkjennelse ikke nektes uten i henhold til bestemmelse i vedtektene. Godkjennenes erhvervlsen, blir anmerkning herom å innføre i aksjeboken. Den som ved årets utgang er eier av en aksje uten å ha meldt sin erhvervelse overensstemmende med disse forskrifter, er forpliktet til å gjøre sådan anmeldelse innen utgangen av januar det følgende år.

Er der ved avhendelse av aksje benyttet mellemmann, påhviler det denne innen 1 måned å sende selskapets styre underretning om avhendelsen med angivelse av aksjens nummer og begge parterers navn samt deres adresse. Er mellemmann ikke benyttet har avhenderen sådan anmeldelsesplikt.

§ 35. Hvis ikke annet i vedtektene er bestemt, kan den, som på annen måte enn ved ekteskap eller arv er blitt eier av aksje, hverken stemme i generalforsamling eller velges til noget av selskapets ombud eller optre som representant alene i kraft av det antall aksjer, hvorav han er eier, før fire uker etter overdragelsens anmeldelse for styret.

§ 36. Hvor innbetaling på aksjer skjer før de foreskrevne betalingsfrister, kan der gis rente av det innbetalte beløp, dog ikke over fem pct. årlig og ikke for lengere tid enn ett år. Med samme begrensning kan der i tilfelle av aksjekapitalens forøkelse eller innbetaling på eldre aksjer tilsis rente for den tid, i hvilken der for de nye aksjer eller de nye innbetalinger ikke deltages i utbyttet.

Iøvrig kan utbytte eller rente til aksjeeierne alene utdeles av det rene overskudd etter årsoppgjøret, efterat de ved lov eller vedtekter befalte henleggelser har funnet sted, samt av, hvad der av tidligere lignende overskudd måtte være avsatt i sådant øiemed.

Forsåvidt noget av den innskutte kapital er tapt, må ingen utdeling finne sted, før tapet er optjent eller kapitalen nedsatt, overensstemmende med de i § 85 angitte forskrifter.

§ 37. Utbytte må ikke utbetales uten mot kvittering. Er der utstedt utbyttekuponger må kvitteringen skrives på vedkommende kupong med angivelse av eierens navn og adresse og er utbetaling ikke befriende for selskapet medmindre dette er iaktatt.

Hvad en aksjeeier har fått utbetalt som utbytte, er han bare forpliktet til å betale tilbake, hvis han ikke har vært i god tro, eller hvis utbytte er utbetalt, uten at regnskap har vært avgitt og revidert samt godkjent av generalforsamlingen.

§ 38. Aksjeeierens forpliktelse til å bidra til aksjekapi-

talen bestemmes ved hans aksjes pålydende sum. Denne forpliktelse er ikke gjenstand for foreldelse.

§ 39. En aksjeeier kan ikke fordre sitt innskudd tilbake, men har kun krav på sin forholdsmessige anpart i den lovlig besluttede årlige utdeling og — når selskapet oppløses — i den da gjenværende formue. Bestemmelse om, at en aksjeeier skal tilstås nogen sikkerhetsrett i selskapets eiendeler for sine innskudd, er ugyldig.

Delvis tilbakebetaling av aksjekapitalen til medlemmene eller ettergivelse av disses innskuddsplikt kan alene skje under iakttagelse av de for aksjekapitalens nedsettelse gitte regler.

§ 49. Har selskapet representantskap, skal styret straks forelegge dette det reviderte årsregnskap med balanse. Når derefter representantskapet har behandlet saken og truffet de avgjørelser, som vedtektene hjemler det, blir årsregnskapet med representantskapets erklæring og beslutninger å utlegge i selskapets forretningslokale til eftersyn for enhver aksjeeier i minst fjorten dager før avholdelsen av den ordentlige generalforsamling. Derhos blir avskrift eller avtrykk av det utlagte å tilstille enhver aksjeeier, som derom fremsetter forlangende.

§ 50. Har selskapet ikke representantskap, skal styret minst fjorten dager før avholdelsen av den ordentlige generalforsamling oversende revidert årsregnskap med balanse og styrets forslag til anvendelse av det overskudd regnskapet måtte utvise, til samtlige aksjeeiere, hvis opholdssted er kjent.

§ 51. Årsregnskap med balanse blir av bankselskaper umiddelbart etter avholdelsen av den ordentlige generalforsamling å innrykke i »Norsk Kunngjørelsestidende«.

§ 56 annet ledd. Et medlem av styret og selskapets forretningsfører (disponent, prokurist) må ikke uten samtykke av generalforsamlingen motta godtgjørelse i anledning av retts- handler som avsluttes for selskapet. Sådant samtykke kan når som helst tilbakekalles av generalforsamlingen med simpel stemmeflerhet. Godtgjørelse, som nogen har oppebåret i strid med disse bestemmelser, tilfaller selskapet.

§ 58. Vedtektene kan bestemme, at enhver myndig person, som eier et visst antall aksjer, skal være berettiget til å være representant, men må da tillike fastsette et bestemt forholdstall mellem de valgte og de selvskrevne representanter.

I bankselskaper kan uten Kongens tillatelse ikke andre enn norske statsborgere som er bosatt i Norge, være selvskrevne representanter.

§ 63 annet ledd. Møter nogen som fullmektig for en aksjeeier, må han fremlegge skriftlig fullmakt.

§ 64. Generalforsamlingen velger foruten det i § 13 omhandlede utvalg tillike representanter og styremedlemmer

28 juli. samt varamenn for disse tillitsmenn, såfremt vedtektene fore-
 Nr. 1. skriver valg av sådanne. Likeledes fatter generalforsamlingen
 hvert år beslutninger om, hvorvidt regnskapet skal godkjen-
 nes og ansvarsfrihet (decharge) tilstås, samt med den av § 60,
 tredje ledd flytende begrensning beslutning om anvendelsen av
 det overskudd regnskapet måtte utvise.

Dog kan vedtektene henlegge såvel valg av styremedlem-
 mer og deres varamenn som beslutningen om anvendelse av
 årsoverskuddet til representantskapet.

§ 71. Forandring i selskapets vedtekter kan alene beslut-
 tes av generalforsamlingen. Til gyldig beslutning utfordres, at
 minst to tredjedeler av de avgitte stemmer er derfor.

Går beslutningen ut på forandring i gjenstanden for sel-
 skapets virksomhet eller på fortsettelse utover den bestemte
 tid, utkreves derhos, at de medlemmer, som har stemt for den,
 innehar aksjer for minst fire femtedeler av aksjekapitalen.
 Aksjer, som måtte være utelukket fra stemmegivning i general-
 forsamlingen, medtas ikke ved denne beregning. De aksjeeiere,
 som ikke har stemt for beslutningen, kan av aksjeselskapet
 kreve utløsning. I mangel av mindelig overenskomst fastsettes
 løsningssummen ved lovlig skjønn optatt på aksjeselskapets be-
 kostning. Forsåvidt aksjene ikke straks overtas av andre,
 skal de uopholdelig tilintetgjøres av styret og anmeldelse om
 innløsningen avgis til handelsregistret. Kan utløsning ikke
 skje, uten at aksjekapitalen angripes, finner § 85 annet og
 tredje ledd tilsvarende anvendelse. Retten til utløsning tapes,
 hvis den ikke er gjort gjeldende innen en måned efterat ved-
 kommende aksjeeier er blitt vitende om beslutningen.

Hvis en foreslått endring i vedtektene berører forholdet
 mellom de forskjellige klasser av aksjer, utkreves, at den
 almindelige generalforsamlings beslutning tiltres av særskilte
 generalforsamlinger, dannet av innehaverne av de forskjellige
 klasser av aksjer. Hertil utfordres, at i hver særskilt general-
 forsamling minst to tredjedeler av de avgitte stemmer er for
 tiltredelse.

Bestemmelse i vedtektene om at forslag til forandring bare
 kan fremsettes av et visst antall aksjeeiere eller av styre eller
 representantskap eller med samtykke av styre eller represen-
 tantskap, er uten gyldighet.

II.

Følgende bestemmelser i lov om skibsaksjeselskaper av 26
 juli 1916 skal herefter lyde således:

§ 6. Overtar de, som vil danne et skibsaksjeselskap, ikke
 selv det til stiftelsen nødvendige antall aksjer (jfr. §§ 3—5),

eller vil en enkeltmann innby til sådan dannelsel, har de som 28 juli.
 innbydere i et antall av minst tre å utferdige en av dem egen-
 hendig underskrevet innbydelse til tegning av aksjer og å be-
 kjentgjøre den i »Norsk Kunngjørelsestidende«.

Ved siden herav kan der også innbys til aksjetegning
 gjennom kunngjørelse i andre tidender eller ved opslag, om-
 sendte prospekter eller sirkulærer, men disse innbydelser skal
 alene indeholde en ordret gjengivelse av den i Kunngjørelses-
 tidenden innrykkede underskrevne innbydelse.

Som innbyder anses også enhver, som undertegner en er-
 klæring som indeholder en tiltredelse eller anbefaling av en
 tegningsinnbydelse.

§ 7. Innbydelsen skal indeholde angivelse av, hvad i
 § 4 nr. 1—4 er nevnt, og ennvidere av:

1. den måte på hvilken og den frist innen hvilken tegning
 av aksjer skal foregå, samt de regler, efter hvilke de
 aksjer som ikke på forhånd er overtatt av innbyderne skal
 fordeles mellem aksjetegnerne i tilfelle av overtegning;
2. hvor mange aksjer hver enkelt av innbyderne på forhånd
 har overtatt;
3. den måte hvorpå og den frist hvormed den konstituerende
 generalforsamling skal innkalles.

§ 11 annet ledd. I tilfelle av overtegning har innbyderne
 å fatte beslutning overensstemmende med, hvad derom i tegnings-
 innbydelsen er bestemt, forinnen de indkaller til generalfor-
 samling.

Beslutningen må ikke gå ut på, at nogen innbyder til-
 deles aksjer for et mindre beløp enn han ifølge tegningsinn-
 bydelsen har overtatt.

§ 25. Vil de eldre aksjeeiere eller fordringshavere i
 selskapet eller begge i forening ikke overta samtlige nye aksjer,
 har styret å utferdige en egenhendig underskrevet innbydelse
 til tegning av aksjer.

Innbydelsen skal inneholde angivelse av hvad i § 4 nr. 1—4
 er nevnt, og ennvidere av:

1. det på hver eldre aksje innbetalte beløp;
2. den måte på hvilken og den frist innen hvilken tegning
 av aksjer skal foregå;
3. hvor mange aksjer på forhånd er overtatt av de eldre
 aksjeeiere eller fordringshavere, derunder særskilt hvor
 mange hver enkelt av styrets medlemmer og i tilfelle hver
 enkelt av de i § 6 siste ledd nevnte personer har over-
 tatt, og
4. de regler efter hvilke de øvrige aksjer skal fordeles i til-
 felle av overtegning.

28 juli.
Nr. 1.

Forøvrig kommer også på denne tegningsinnbydelse til anvendelse de i §§ 6, 8 og 10 gitte regler.

Den frist, innen hvilken tegningen av aksjer skal være avsluttet, må ikke settes fjernere enn til seks måneder etter tegningsinnbydelsens første bekjentgjørelse i »Norsk Kunn-gjørelsestidende«. Etter utløpet av den i innbydelsen satte frist kan aksjer ikke tegnes.

Når tegningen er avsluttet eller tegningsfristen utløpet, har styret å inndra tegningslisten og om nødvendig å foranstalte reduksjon av overtegning overensstemmende med tegningsinnbydelsen. De i 2net ledd under 3 nevnte personer må ikke tildeles aksjer for et mindre beløp, enn de ifølge tegningsinnbydelsen har overtatt.

§ 34 tredje og fjerde ledd. Forat overgang av aksjebrev til ny eier skal ha gyldighet likeoverfor selskapet, må anmeldelse være skjedd til selskapets styre. Når der foreligger tilstrekkelig bevis for eiendomsovergangen, kan godkjennelse av erhvervelsen ikke nektes uten i henhold til bestemmelse i vedtektene. Godkjennes erhvervelsen, blir anmerkning herom å innføre i aksjeboken. Den som ved årets utgang er eier av en aksje uten å ha meldt sin erhvervelse er forpliktet til å gjøre sådan anmeldelse innen utgangen av januar det følgende år.

Er der ved avhendelse av aksje benyttet mellommann, påhviler det denne innen 1 måned å sende selskapets styre underretning om avhendelsen med angivelse av aksjens nummer og begge parter navn samt deres adresse. Er mellommann ikke benyttet, har avhenderen sådan anmeldelsesplikt.

§ 37. Utbytte må ikke utbetales uten mot kvittering. Er der utstedt utbyttekuponger må kvitteringen skrives på vedkommende kupong med angivelse av eierens navn og adresse, og er utbetaling ikke befriende for selskapet medmindre dette er iaktatt.

Hvad en aksjeeier har fått utbetalt som utbytte, er han bare forpliktet til å betale tilbake, hvis han ikke har vært i god tro, eller hvis utbytte er utbetalt, uten at regnskap har vært avgitt og revidert samt godkjent av generalforsamlingen.

§ 50. Har selskapet representantskap, skal styret straks forelegge dette det reviderte årsregnskap med balanse. Når derefter representantskapet har behandlet saken og truffet de avgjørelser, som vedtektene hjemler det, blir årsregnskapet med representantskapets erklæring og beslutninger å utlegge i selskapets forretningslokale til eftersyn for enhver aksjeeier i minst fjorten dager før avholdelsen av den ordentlige generalforsamling. Derhos blir avskrift eller avtrykk av det utlagte å tilstille enhver aksjeeier, som derom fremsetter forlangende.

§ 51. Har selskapet ikke representantskap, skal styret

minst fjorten dager før avholdelsen av den ordentlige general- 28 juli.
forsamling oversende revidert årsregnskap med balanse og Nr. 1.
styrets forslag til anvendelse av det overskudd regnskapet
måtte utvise, til samtlige aksjeeiere.

§ 56 annet ledd. Et medlem av styret og selskapets for-
retningsfører (kontorchef, prokurist) må ikke uten samtykke av
generalforsamlingen motta godtgjørelse i anledning av rets-
handler som avsluttes for selskapet. Sådant samtykke kan når-
somhelst tilbakekalles av generalforsamlingen med simpel stem-
meierhet. Godtgjørelse som nogen har oppebåret i strid med
disse bestemmelser, tilfaller selskapet.

§ 63 annet ledd. Møter nogen som fullmektig for en
aksjeeier, må han fremlegge skriftlig fullmakt.

§ 64. Generalforsamlingen velger foruten det i § 3 om-
handlede utvalg tillike representanter og styremedlemmer samt
varamenn for disse tillitsmenn, såfremt vedtektene foreskriver
valg av sådanne. Likeledes fatter generalforsamlingen hvert
år beslutninger om hvorvidt regnskapet skal godkjennes og an-
svarsfrihet (decharge) tilstås, samt med de av § 36 annet ledd
og § 59 tredje ledd flytende begrensninger beslutning om an-
vendelsen av det overskudd, regnskapet måtte utvise.

Dog kan vedtektene henlegge såvel valg av styremedlem-
mer og deres varamenn som beslutningen om anvendelse av
årsoverskuddet til representantskapet.

§ 71. Forandring i selskapets vedtekter kan alene be-
sluttes av generalforsamlingen. Til gyldig beslutning utfordres,
at minst to tredjedeler av de avgitte stemmer er derfor.

Går beslutningen ut på forandring i gjenstanden for sel-
skapets virksomhet eller på fortsettelse utover den bestemte
tid, utkreves derhos, at de medlemmer, som har stemt for den,
innehar aksjer for minst fire femtedeler av aksjekapitalen.
Aksjer, som måtte være utelukket fra stemmegivning i general-
forsamlingen, medtas ikke ved denne beregning. De aksjeeiere,
som ikke har stemt for beslutningen, kan av aksjeselskapet
kreve utløsning. I mangel av mindelig overenskomst fastsettes
lønningssummen ved lovlig skjønn, optatt på aksjeselskapets be-
kostning. Forsåvidt aksjene ikke straks overtas av andre,
skal de uopholdelig tilintetgjøres av styret og anmeldelse om
innløsningen avgis til handelsregistret. Kan utløsning ikke
skje, uten at aksjekapitalen angripes, finner § 85, annet og
tredje ledd, tilsvarende anvendelse. Retten til utløsning tapes,
hvis den ikke er gjort gjeldende innen en måned efterat ved-
kommende aksjeeier er blitt vitende om beslutningen.

Hvis en foreslått endring i vedtektene berører forholdet
mellem de forskjellige klasser av aksjer, utkreves, at den
almindelige generalforsamlings beslutning tiltres av særskilte

28 juli. generalforsamlinger, dannet av innehaverne av de forskjellige
Nr. 1. klasser av aksjer. Hertil utfordres, at i hver særskilt general-
forsamling minst to tredjedeler av de avgitte stemmer er for
tiltredelse.

I selskap, hvis virksomhet går ut på å drive skibsfart med et bestemt skib, kommer reglene i denne paragrafs første ledd og annet ledds første punktum ikke til anvendelse på beslutning om fortsettelse av virksomheten gjennom innkjøp av nytt skib, efterat selskapets tidligere skib er forlist eller på annen måte gått tapt for eieren. Til gyldig beslutning om sådan fortsettelse av virksomheten kreves her at aksjeeiere som innehar aksjer for over halvdelen av aksjekapitalen stemmer for beslutningen. Aksjer som måtte være utelukket fra stemmegivning i generalforsamlingen, medtas ikke ved denne beregning. De aksjeeiere, som ikke har stemt for beslutningen, kan av selskapet kreve utløsning overensstemmende med reglene i paragrafens annet ledd.

Bestemmelse i vedtektene om at forslag til forandring bare kan fremsettes av et visst antall aksjeeiere eller av styre eller representantskap eller med samtykke av styre eller representantskap, er uten gyldighet.

III.

Denne lov kommer også til anvendelse på selskaper, som er registrert for lovens ikrafttreden. Bestemmelser i et sådant selskaps vedtekter som måtte stride mot denne lov, trer ut av kraft.

Har et aksjeselskap eller kommandittaksjeselskap innen lovens ikrafttreden utstedt aksjer lydende på ihendehaveren, skal det straks innkalle disse til ombytning med aksjer lydende på navn. Dog kan Kongen fritta et selskap inntil videre for å innkalle til ombytning ihendehaveraksjer, som tilhører personer bosatt i utlandet eller utenlandske selskaper. Sådanne aksjer skal på forlangende ombyttes med navnaksjer, og innenlandske erhververe er pliktige til å innsende dem til ombytning innen 4 uker efter erhvervelsen. På de nevnte ihendehaveraksjer kommer forøvrig de hittil gjeldende regler til anvendelse. Innenlandske eiere av ihendehaveraksjer, som undlater å innsende dem til ombytning, straffes med bøter.

Istedenfor ombytning med aksjer lydende på navn kan foretas en betryggende undertegnet påtegning eller stempling på eldre aksjebrev lydende på ihendehaveren, så aksjene blir lydende på navn. Nærmere forskrifter herom utferdiges av vedkommende departement.

Utbytte som allerede før denne lovs ikrafttreden er be- 28 juli.
sluttet utdelt, eller som senere besluttet utdelt på ihendehaver- Nr. 1.
aksjer, som efter foregående ledd er undtatt fra ombytning,
kan utbetales mot kuponger efter de hittil gjeldende regler.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 28 juli 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Lov

om forandring i vekselloven.

✓ 28 juli.
✓ Nr. 2.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 juli
1921 sålydende:

I.

I lov om vekslar av 7 mai 1880 jfr. lov av 13 mai
1921, skal § 81 første ledd lyde således:

Protest kan foruten av den embedsmann, under hvem
notarialforretninger henhører, på landet utføres av lensmannen
og i byer, hvor notarius ikke har kontor, av hovedstevnevidnet.
Ved utførelsen av forretningen tilkalles et vidne, som er over
18 år og ikke fradømt stemmerett i offentlige anliggender.
Protesten innføres i en protokoll.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 28 juli 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

✓ 28 juli.
✓ Nr. 3.

LOV

om Statens Pensjonskasse.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 22 juli 1921 sålydende:

Kapitel 1.

Almindelige bestemmelser.

§ 1.

1. Statens Pensjonskasse er en av staten garantert kasse til bestridelse av de pensjoner, som efter denne lov eller andre lover og bestemmelser blir å utbetale av kassen.
2. I spissen for Statens Pensjonskasse står et styre på tre medlemmer, nemlig en administrerende direktør og to andre direktører, som tillikemed to varamenn beskikkes av Kongen. Lønnsregulativ for kassens styre og tjenestemenn fastsettes av Stortinget. Alle nærmere bestemmelser angående bestyrelsen gis av Kongen.
3. Bestyrelsen av Den Norske Enkekasse og Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn henligger under styret for Statens Pensjonskasse. Enhver av kassene bærer selv sine administrasjonsutgifter. Fordelingen skjer efter bestemmelse av det regjeringsdepartement, som Statens Pensjonskasse hører under.
4. Enhver avgjørelse, som i henhold til denne lov treffes av pensjonskassens styre, kan innankes for det regjeringsdepartement, som pensjonskassen hører under.

§ 2.

1. Kongen med Stortingets samtykke bestemmer, hvilke stillinger skal innlemmes i Statens Pensjonskasse med de forpliktelser og rettigheter for stillingenes innehavere, som følger av denne lov, og fra hvilket tidspunkt innlemmelsen skal skje.

Det regjeringsdepartement, som pensjonskassen hører under, kan bestemme at en tjenestemann skal erlegge foreløbige innskudd for stilling, som ennå ikke er innlemmet, inntil spørsmålet om innlemmelsen er avgjort. Departementet fastsetter i slike tilfelle også det grunnlag, som det foreløbige innskudd skal beregnes av. Hvis stillingen ikke blir innlemmet, får tjenestemannen sine innskudd tilbakebetalt med renter efter en av pensjonskassen fastsatt rentefot, men har forøvrig intet krav på pensjonskassen. Foreløbige innskudd efter denne bestemmelse kan ikke på-

legges en tjenestemann for et lengere tidsrum enn 18 28 juli.
måneder. Nr. 3.

2. Hvis hensynet til pensjonskassens interesse eller andre forhold gir grunn til det, kan Kongen, eller den han dertil bemyndiger bestemme, at innehaver av innlemmet stilling ikke skal være medlem av pensjonskassen. Bestemmelse om dette må være fattet innen 6 måneder, etterat kassen har fått meddelelse om ansettelsen.

Medlemmer av regjeringen går som sådanne ikke inn under denne lov. Forsåvidt nogen ved sin inntreden i regjeringen innehar innlemmet stilling, blir forholdet å anse, som om han fremdeles innehadde denne stilling. Det samme gjelder også, om han uttrer av regjeringen, hvis han oppbeholder vartpenger av statskassen.

3. Hvis innehaveren av en innlemmet stilling bare er konstituert eller midlertidig ansatt, avgjør pensjonskassens styre, om han skal være medlem i denne stilling. Når det er grunn til å anta, at midlertidigheten vil bli av lengere varighet, bør innlemmelse skje.

4. Hvis innehaveren av en innlemmet stilling ved siden derav har en annen stilling, som må anses fast knyttet til den første, kan det regjeringsdepartement, som Statens Pensjonskasse hører under, bestemme, at han skal innlemmes også for den annen stilling.

§ 3.

1. Som innskuddspliktig medlem av Statens Pensjonskasse betegnes en person — mann eller kvinne —, som er innskuddspliktig ifølge denne lov.
2. Som pensjonsberettiget medlem betegnes en person, som ifølge denne lov og under dens vilkår har rett til fra det tidspunkt loven fastsetter å erholde pensjon (egenpensjon, enkepensjon eller barnpensjon).
3. Som pensjonert medlem (pensjonist) betegnes tjenestemannen eller vedkommende etterlatte fra det tidspunkt pensjonen (eller vartpengene) begynner å løpe.

4. Ethvert myndig medlem eller umyndig medlems verge plikter å innberette til Statens Pensjonskasse, når vedkommende medlem inntreffer i ekteskap eller når ekteskapet oppløses, enten ved død eller skilsmisse, samt iøvrig å avgi de meddelelser, attester og bevisligheter, som pensjonskassen forlanger. Den siste forpliktelse kan av pensjonskassen også pålegges avdød medlems ektefelle og livsarvinger eller i tilfelle disses verge. Undlatelse av å etterkomme denne plikt straffes med bøter.

§ 4.

1. Som grunnlag for beregning av en tjenestemanns årlige innskudd (innskuddsgrunnlaget) tjener hans i henhold til

28 juli.
Nr. 3.

- § 5 beregnede årlige inntekt i vedkommende stilling til enhver tid.
2. Som grunnlag for beregning av en pensjons årlige beløp (pensjonsgrunnlaget) tjener det innskuddsgrunnlag, som gjelder for stillingen når pensjonsrett intrer.
 3. Hvis en tjenestemann samtidig innehar flere innlemmede stillinger, skal hans samlede inntekter i disse stillinger efter § 5 anses som innskudds- og pensjonsgrunnlag (det samlede grunnlag).
 4. Innskuddsgrunnlaget skal dog ikke for nogen enkelt tjenestemann overstige det pensjonsgrunnlag som motsvarer maksimumspensjonen (jfr. § 12,2, a).
- § 5.
1. Inntekter, som skal komme i betraktning ved fastsettelsen av innskuddsgrunnlaget for en indlemmet stilling, er:
 - a) den faste lønn som er bestemt for stillingen;
 - b) personlig tillegg for stillingens innehaver, forsåvidt det er bevilget av Stortinget, eller pensjonskassens styre bestemmer, at det skal medregnes;
 - c) pengegodtgjørelse, som er tilstått istedenfor naturalydelser;
 - d) naturalydelser, såfremt der ikke for sådan ydelse gjøres fradrag i den faste lønn. Deres verdi i penger fastsettes av pensjonskassens styre.
 2. I grunnlaget regnes ikke sådanne godtgjørelser med, hvorav utgifter, som er forbundet med stillingen, skal bestrides, f. eks. kontorholdsgodtgjørelse, tellepenger, beklædningsgodtgjørelse.

Heller ikke regnes tillegg med, som ydes for tjenstgjoring i visse deler av landet (stedstillegg).
 3. Hvor det på grunn av særegne lønningsregler eller andre forhold finnes påkrevet, kan det regjeringsdepartement, som Statens Pensjonskasse hører under, treffe særskilt bestemmelse om fastsettelse av innskuddsgrunnlaget.
 4. Inntekter, som er underkastet tilfeldige endringer, fastsetter pensjonskassens styre efter forslag av vedkommende ansettelsesmyndighet skjønnsvis til et gjennomsnittsbeløp enten for et visst antall år eller inntil videre, forsåvidt ikke bestemmelsen i nr. 3 er kommet til anvendelse på tilfellet.
- § 6.
1. Som tjenestetid regnes, med de nedenfor i denne og følgende paragraf nevnte undtagelser, den tid, som innskudd er betalt for.
 2. Hvis en tjenestemann har innehatt en stilling før dens innlemmelse i Statens Pensjonskasse, skal hans tjenestetid i

denne stilling før indlemmelsen regnes med, selv om inn- 28 juli.
skudd da ikke er betalt. Dog regnes ikke den tid med, Nr. 3.
hvor han har hatt permisjon før innlemmelsen, hvis per-
misjonen har vart mere enn 1 år itrekk og ikke var be-
grunnet i tjenestemannens sykdom, i utførelse av offentlig
hverv, benyttelse av offentlig stipendium eller meddelt til
videre utdanning for hans fremtidige tjeneste. Har han
samtidig innehatt flere stillinger, som senere er innlemmet,
kommer bestemmelsene i § 7 til anvendelse. I tilfelle av
konstitusjon eller midlertidig ansettelse anvendes § 2,
nr. 3.

Undtagelsesvis kan også tjenestetiden før 1 juli 1920 i
ikke innlemmet stilling helt eller delvis medregnes efter
innstilling av pensjonskassens styre og beslutning av det
departement, hvorunder pensjonskassen hører.

3. Har en tjenestemann før innlemmelsen i Statens Pensjons-
kasse innehatt nogen stilling, som senere er inndratt, be-
stemmer pensjonskassens styre, om tjenestetiden i denne
stilling skal regnes med.

4. Hvis en tjenestemann ved siden av et hovederhverv, som
ikke går inn under denne lov, har innehatt en innlemmet
stilling, som ikke var beregnet på å være hans hoved-
erhverv, og han senere er inntrått i en innlemmet stilling,
som er beregnet på å være hovederhverv, bestemmer pen-
sjonskassens styre under hensyn til forholdet mellem grunn-
lagene for de to stillinger, hvor stor del av tjenestetiden
i den førstnevnte stilling skal regnes med.

5. For tjenestemann, som har fratrått en innlemmet stilling
og som senere på nytt er ansatt i en sådan, skal tjeneste-
tiden før fratredeisen såvel som efter den nye ansettelse
komme i betraktning, hvis enten tilbakebetaling av inn-
skuddene efter § 14, nr. 2, ikke har funnet sted, eller
det tilbakebetalte beløp ved nyansettelsen igjen innbetales
i pensjonskassen med rente og rentesrente efter 5 pct.
årlig.

Var den fratråtte stilling ikke beregnet på å være
hovederhverv kommer bestemmelsen i foregående nummer
til anvendelse ved beregning av den samlede tjenestetid.

6. Tjenestetid før fylte 18 år medregnes ikke.

7. Med samtykke av det regjeringsdepartement, som Statens
Pensjonskasse hører under, kan der treffes gjensidig over-
enskomst med en annen offentlig pensjonskasse eller kom-
mune med ordnet pensjonsvesen om overføring av med-
lemmer. Det skal da i overenskomsten bestemmes, i hvil-
ken utstrekning de overførte tjenestemenn skal få tidligere
tjenestetid regnet med.

28 juli. ✓ 8. Ved beregning av pensjon tas ikke med i tjenestetiden
Nr. 3. brøkdel av et år mindre enn $\frac{1}{2}$, mens brøkdel lik $\frac{1}{2}$ eller
mere regnes som et helt år.

§ 7.

1. Hvis en tjenestemann samtidig innehar flere innlemmede stillinger, bestemmes hans tilkommende av Statens Pensjonskasse på følgende måte:

a) For hver stilling, han fratrær med rett til straks begynnende pensjon, beregnes den pensjon, som svarer til det samlede grunnlag og tjenestetiden i vedkommende stilling. Derav tilkommer der tjenestemannen en så stor brøkdel, som grunnlaget for denne stilling alene (§ 4, nr. 1) utgjør av det samlede grunnlag.

b) Hvis summen av grunnlagene for de samtidig eller efterhånden fratråtte stillinger overstiger det i § 4, nr. 4, fastsatte maksimum, skal det overskytende settes ut av betraktning ved pensjonens beregning.

Er tjenestetiden i de enkelte stillinger forskjellig og ikke for alle minst 30 år, skal den nødvendige nedsettelse av grunnlaget finne sted for stilling med kortest tjenestetid. Fratres stillingene efterhånden og stilling med kortere tjenestetid for stilling med lengere tjenestetid, foretas omberegning av pensjonen ved avgang fra den siste stilling, som gir rett til øket pensjon.

c) Hvis grunnlaget for nogen av de bibeholdte stillinger forandres, skal tidligere beregnet pensjon omberegnes.

d) Hvis tjenestemannen fratrær en stilling uten rett til straks begynnende pensjon, avgjør styret, om han skal ha nogen ydelse i form av opsatt pensjon eller tilbakebetaling av innskudd og i tilfelle hvor meget (jfr. § 12, nr. 3, og § 14, nr. 2). Likeledes avgjør pensjonskassens styre om grunnlaget for den fratråtte stilling skal medregnes i det samlede grunnlag ved avgang fra de øvrige stillinger.

2. Hvis en tjenestemann tidligere har hatt høiere innskuddsgrunnlag, idet han enten er gått over fra en stilling med høiere til en med lavere innskuddsgrunnlag eller grunnlaget for hans stilling er gått ned, kan pensjonskassens styre under hensyn hertil fastsette et tillegg til den efter grunnlaget ved pensjonerings begynnelse beregnede pensjon for ham eller hans efterlatte.

3. Med samtykke av det regjeringsdepartement, som Statens Pensjonskasse hører under, kan der treffes overenskomst med en annen offentlig pensjonskasse eller kommune med ordnet pensjonsvesen om fastsettelse av innskuddsgrunnlaget og om beregning av pensjonen i tilfelle av, at et

medlem av Statens Pensjonskasse samtidig innehar stilling, 28 juli. som går inn under sådan pensjonskasse eller kommunal Nr. 3. pensjonsordning.

4. De bestemmelser, som forøvrig måtte finnes nødvendige for beregning av ydelser efter denne paragraf, treffes av pensjonskassens styre.

§ 8.

1. Det årlige beløp av en pensjon eller en tjenestemanns innskudd avrundes opad til nærmeste tall, som dividert med 12 gir et helt antall tiøre.
2. Pensjonene utbetales mot behørig kvittering og leveattest (jfr. § 3, nr. 4) efterskuddsvis og månedlig, hvis måneds-terminen utgjør minst kr. 25,00, men ellers fjerdingårlig. Fjerdingårlig utbetaling kan dessuten av pensjonskassens styre fastsettes, dersom særlige forhold, f. eks. pensjonistens ophold utenfor riket, gjør det rimelig. Pensjoner til enke og barn, som lever sammen, regnes i denne forbindelse som en pensjon.

Ved en pensjonists død blir den restpensjon, som tilkommer ham, å utbetale enten til skifteretten eller til gjenlevende ektefelle eller en annen av de nærmeste etterlatte efter pensjonskassens bestemmelse.

3. Pensjonist, som opholder sig utenfor riket, må på forlangende av pensjonskassen gi fullmakt for nogen i riket bosittende til å heve pensjonen og har selv å tilveiebringe de efter omstendighetene nødvendige bevisligheter.

§ 9. I en tjenestemanns pensjon eller i innskudd som skal tilbakebetales ham, kan pensjonskassen tilbakeholde hvad han ved avskjeden måtte skylde det offentlige eller nogen annen i hvis tjeneste han var innskuddspliktig. Av forfalt pensjonsbeløp kan dog tjenestemannen kreve utbetalt et beløp som efter forholdene skjønnes nødvendig til hans og hans families underhold til den dag, da pensjonen næste gang forfaller.

Med hensyn til adgang til å overdra, pantsette eller ta utlegg i uforfalt fordring på pensjon eller tilbakebetalbart innskudd gjelder lovgivningens almindelige bestemmelser herom.

§ 10.

1. Statens Pensjonskasse kan inndrive resterende innskudd (§ 22) ved utpantning. Såfremt gjelden ikke er innbetalt innen 2 måneder efter utpantningen, blir denne å tinglese.
2. Når tvangsauksjon, herunder også innbefattet konkursauksjon, forlanges over fast eiendom beliggende utenfor Kristiania og pantsatt til Statens Pensjonskasse, skal auksjonsforvalteren underrette pensjonskassens styre derom så betimelig, at den kan la møte ved auksjonen. Attest av pantebøkene om, hvorvidt pensjonskassen har panterett i

28 juli.
Nr. 3.

- fast eiendom, skal på forlangende av auksjonsforvalteren meddeles uten betaling og uten stempelavgift.
3. Dokument utstedt av pensjonskassen er fritatt for stempelplikt.
 4. Hvis lån eller renter av lån mot pant i fast eiendom ikke er betalt til bestemt tid, har pensjonskassen adgang til etter 6 ukers varsel i Norsk Kunngjørelsestidende og påfølgende bekjentgjørelse overensstemmende med lovgivningen om tvangsauksjoner å la pantet bortselge ved offentlig auksjon uten forutgående innkallelse til forlikskommission, lovmål og dom.
 5. Alle offentlige og kommunale oppbørselsbetjenter eller kasser plikter, efter nærmere bestemmelser av Kongen eller den han bemyndiger til det, uten godtgjørelse av Statens Pensjonskasse å besørge inneholdelse og innbetaling av innskudd til denne kasse samt å foreta pensjonsutbetalinger for den. Samme plikt til uten godtgjørelse å inneholde og innbetale innskudd påhviler også enhver annen, som betaler lønn til medlem av Pensjonskassen.

Av forfalne innskudd, som ikke innbetales i rett tid, kan pensjonskassen kreve renter efter en rentefot som fastsettes av kassens styre.

Alle offentlige og kommunale myndigheter og andre institusjoner, som innskuddspliktige tjenestemenn hører under, plikter å sende inn til pensjonskassen meddelelser og innberetninger om de innskuddspliktige tjenestemenn i den utstrekning, som bestemmes av Kongen eller den han bemyndiger til det.

Overtrædelse av bestemmelsene i dette nummer straffes med bøter.

Kapitel 2.

Egenpensjon. Tilbakebetaling av innskudd.

§ 11. Enhver tjenestemann, som går inn under denne lov, har rett til pensjon (egenpensjon) eller vartpenger efter lovens regler og vilkår.

Egenpensjon er alderdomspensjon eller invalidpensjon.

§ 12.

1. Alderdomspensjon tilkommer en tjenestemann:

a) Når han fratræder ved eller efter den aldersgrense, som er bestemt for hans stilling.

b) Når han uten å få en invalidpensjon, som utgjør et større beløp, fratræder tidligst 5 år før opnådd aldersgrense, hvis summen av hans tjenestetid og alder utgjør minst 85 år.

2. Det årlige beløp av en alderdomspensjon bestemmes etter 28 juli. 88
følgende regler: Nr. 3.

a) Hvis tjenestemannen ved fratreddelsen har en tjenestetid av 30 år eller mere, skal han ha full alderdomspensjon. Denne skal utgjøre 66 pct. av ethvert pensjonsgrunnlag, som ikke overstiger kr. 6 000,00. For høiere grunnlag skal procenttallet synke med 0,003 for hver krone, hvormed grunnlaget overstiger kr. 6 000,00 til og med et grunnlag av kr. 10 000,00.

b) Hvis tjenestemannen ved fratreddelsen har en tjenestetid av mindre enn 30 år, tilkommer der ham en avkortet alderdomspensjon. Denne skal utgjøre et antall tredivte deler av den for hans pensjonsgrunnlag beregnede fulle alderdomspensjon etter litr. a lik antallet av tjenesteår (jfr. § 6 og § 24, nr. 3). Dog skal den avkortede alderdomspensjon uansett tjenestetiden utgjøre minst 50 pct. av full pensjon.

3. Fratrer en tjenestemann sin stilling med minst 10 års tjenestetid, men uten rett til straks begynnende pensjon etter denne lov, tilkommer der ham en opsatt alderdomspensjon fra den aldersgrense, som er fastsatt for hans stilling, dog tidligst fra hans fylte 65 år. Den opsatte alderdomspensjon beregnes etter tjenestetiden (§ 6) og skal utgjøre et antall tredivtedeler av den til pensjonsgrunnlaget ved fratreddelsen svarende fulle alderdomspensjon lik antallet av tjenesteår. Tjenestetid over 30 år medregnes ikke.

4. Hvis der for en stilling ikke er fastsatt aldersgrense, anses aldersgrensen for å være 70 år for menn og 65 år for kvinner.

§ 13.

1. Invalidpensjon tilkommer efter de i det følgende gitte regler og med de der fastsatte innskrenkninger en tjenestemann, som uten å være berettiget til straks begynnende alderdomspensjon, som utgjør et minst likeså stort beløp, fratrer sin stilling på grunn av sådan svekkelse av ånds- eller legemskrefter, at han anses udyktig til utførelse av sine tjenesteplikter.

Invalidpensjon kan under samme betingelser tilstås en tjenestemann, som på grunn av svekket helbred meddeles permisjon fra sin stilling, såfremt han i det siste år har hatt permisjon i minst 3 måneder på grunn av samme sykdom eller skade og ikke i permisjonstiden i henhold til tjenestemannslovens § 6 oppebærer full eller avkortet lønn.

2. Det årlige beløp av en invalidpensjon bestemmes efter følgende regler:

28 juli.
Nr. 3.

a) Blir tjenestemannen helt erhvervsudyktig, beregnes pensjonen efter pensjonsgrunnlaget og tjenestetiden ved fratredelsen på samme måte som i § 12, nr. 2, for alderdomspensjon bestemt. Dog skal pensjonen minst utgjøre tre fjerdedeler av den fulle alderdomspensjon efter § 12, nr. 2, litr. a, medmindre den herved kommer til å overstige den alderdomspensjon, han vilde ha opnådd, om han med uforandret grunnlag var blitt stående i sin stilling inntil aldersgrensen. I så tilfelle skal invalidpensjonen være lik sistnevnte pensjon. For løytnanter regnes her den for kapteiner gjeldende aldersgrense.

Dersom pensjonskassens styre finner det godtgjort at invaliditeten skyldes skade eller sykdom, som er en umiddelbar følge av usedvanlig påkjenning eller ulykkestilfelle i tjenesten, skal pensjonen, uansett tjenestetidens lengde, være så stor som den til vedkommende tjenestemanns innskuddsgrunnlag svarende fulle alderdomspensjon efter § 12, nr. 2, litr. a. Finnes det ikke godtgjort, at invaliditeten skyldes usedvanlig påkjenning eller ulykkestilfelle i tjenesten, men dette enten er sandsynliggjort eller der forøvrig er oplyst omstendigheter, som gir grunn til å anta et nærmere årsaksforhold mellom invaliditeten og tjenesten, kan pensjonskassens styre tilstå forhøiet invalidpensjon inntil full alderdomspensjon efter § 12, nr. 2, litr. a. Det samme kan skje, når og så lenge en til invalidpensjon berettiget tjenestemann har så mange pensjonsberettigede barn, at invalidpensjonen ellers vil stå i misforhold til enke- og barnepensjonen i tilfelle av hans død.

b) Blir tjenestemannen vistnok udyktig til tjeneste i sin stilling, men han anses skikket til i dens sted å overta annet erhverv, tilkommer der ham en avkortet invalidpensjon, hvis størrelse fastsettes av pensjonskassens styre for hvert enkelt tilfelle efter invaliditetens årsak og grad. Dog kan der for inntil 2 år fra fratredelsen tilstås ham en pensjon (efter litr. a), som om han var blitt helt erhvervsudyktig.

c) Ved siden av avkortet invalidpensjon eller hvis en full eller avkortet invalidpensjon bortfaller, uten at der foreligger rett til straks begynnende alderdomspensjon, har tjenestemannen rett til opsatt pensjon efter regelen i § 12, nr. 3, uansett om han ved fratredelsen hadde mindre tjenestetid enn 10 år. Summen av løpende avkortet invalidpensjon og opsatt alderdomspensjon må dog ikke overstige den invalidpensjon, som vilde blitt

tilstått efter litr. a, om tjenestemannen hadde vært 28 juli.
helt erhvervsudyktig. Nr. 3.

3. For å godtgjøre sin rett til invalidpensjon på grunn av udyktighet til tjeneste må vedkommende tjenestemann la sig undersøke av en, eller om pensjonskassens styre finner det påkrevet, av to læger, som dertil kan anvises av styret. På grunnlag av undersøkelsen avgir lægen en skriftlig erklæring efter et skjema, som fastsettes av styret. Honoraret til den eller de undersøkende læger betales av tjenestemannen, hvis han selv har ansøkt om avskjed med krav på pensjon og dette blir avslått, men ellers av pensjonskassen.

4. En som invalid pensjonert tjenestemann plikter, så ofte pensjonskassen forlanger det, å tilveiebringe helbredserklæring fra en av pensjonskassens styre anvist læge, avfattet efter et skjema, som fastsettes av dette. Honoraret for sådan erklæring betales av pensjonskassen.

Også uten forlangende av pensjonskassen kan tjenestemannen sende inn ny helbredserklæring med krav på behandling efter nr. 5. Styret bestemmer i så fall, hvem der skal betale honoraret.

5. Hvis det av de innhentede lægeerklæringer eller andre opplysninger viser sig, at der er inntrått vesentlig forandring i en som invalid pensjonert tjenestemanns erhvervs-evne eller i adgangen for ham til erhverv, skal styret opta spørsmålet om hans fortsatte invalidpensjon og i tilfelle dennes størrelse til ny behandling. Har tjenestemannen overtatt ny stilling eller fått annet erhverv, skal hans pensjon nedsettes eller helt bortfalle. Det samme gjelder, hvis han finnes å kunne overta og ha anledning til å få annen for ham passende stilling eller erhverv, men han vegrer sig for å overta samme uten å godtgjøre på en for styret tilfredsstillende måte, at svakelighet eller annen særlig årsak er til hinder for hans utførelse av arbeidet.

6. Rett til invalidpensjon inntreier ikke:

a) når tjenestemannen selv med forsett har forårsaket utjenstedyktigheten;

b) når utjenstedyktigheten inntreier innen 2 år efter ansettelsen og skyldes en sykdom eller svakelighet, som tjenestemannen led av da han blev ansatt og som han da har kjent til.

7. Hvis en tjenestemann, som er avgått med invalidpensjon på grunn av skade ved ulykkestilfelle, oppbeærer invalidrente av Riksforsikringsanstalten for den samme skade, forminskes hans pensjon med invalidrentens beløp, således

28 juli.
Nr. 3.

at pensjonen helt bortfaller, hvis invalidrenten utgjør minst likeså meget som pensjonen.

Riksforsikringsanstalten plikter å sende pensjonskassen melding om, når en i pensjonskassen innlemmet tjenestemann oppebærer invalidrente av anstalten med angivelse av skadens art.

§ 14.

1. Når en tjenestemann fratrer sin stilling, enten fordi den inndras eller efter opsigelse uten egen skyld og han hverken har rett til straks å erholde full alderdomspensjon efter § 12, nr. 1, eller med hjemmel av annen bestemmelse har krav på å beholde sin lønn, kan pensjonskassens styre, hvis det antar, at det vil være umulig eller falle vanskelig for ham å skaffe sig et tilfredsstillende erhverv, tilstå ham i årlige vartpenger et beløp av inntil den av hans pensjonsgrunnlag efter § 12, nr. 2, litr. a beregnede fulle alderdomspensjon. Vartpengenes størrelse bestemmes for minst 1 og høist 3 år ad gangen.

Har tjenestemannen ikke innen opnåelse av 60 års alder erholdt nogen ny innlemmet stilling eller annet tilfredsstillende erhverv, kan der istedenfor vartpengene tilstås ham en varig pensjon, hvis størrelse fastsettes av styret.

2. Fratrer en tjenestemann sin stilling uten rett til pensjon efter denne lov og uten at han med hjemmel av annen bestemmelse har krav på å beholde sin lønn, skal han få tilbakebetalt seks tiendedeler av de av ham gjorte innskudd uten renter. Hvis det i henhold til § 22, nr. 5, er truffet bestemmelse om, at innskuddet for en stilling helt eller delvis skal bestrides av den kasse, som utbetaler lønnen, eller av nogen annen kasse eller fond, skal seks tiendedeler av det således innbetalte uten renter tilbakebetales til vedkommende kasse eller fond, forsåvidt det ikke av Kongen med Stortingets samtykke er bestemt, at beløpet skal tilfalle pensjonsfondet.

Dersom tjenestemannen på nytt intrer i innlemmet stilling, skal det innskuddsbeløp, som måtte være tilbakebetalt til vedkommende kasse eller fond, igjen innbetales i pensjonskassen med rente og rentesrente efter 5 pct. årlig, undtagen i det tilfelle, at tjenestemannen har fått tilbakebetalt seks tiendedeler av innskudd, han selv måtte ha gjort og ikke atter innbetaler beløpet med renter (§ 6, nr. 5).

§ 15.

1. En tjenestemanns egenpensjon løper fra den dag, hans lønn opphører, til og med månedsdagen efter hans død.

2. Løpende egenpensjon eller vartpenger eller rett til opsatt 28 juli. pensjon ophører, foruten i de tilfelle, hvor dette besluttet Nr. 3. av pensjonskassens styre i medhold av § 13, nr. 5, eller § 14, nr. 1, i følgende tilfelle:

- a) hvis tjenestemannen på nytt blir medlem av pensjonskassen som innehaver av nogen innlemmet stilling. Er innskuddsgrunnlaget i den nye stilling mindre enn grunnlaget i den fratråtte stilling ved avskjeden, kan dog styret bestemme, at en del av pensjonen — eller hvor særlige grunner taler for det — den hele pensjon skal fortsette å løpe. Ved endelig fratrede beregnes en ny pensjon efter grunnlaget i den siste stilling og den samlede tjenestetid. Er grunnlaget i den siste stilling også ved avskjeden fra denne mindre enn grunnlaget i den før fratråtte, fastsettes den samlede pensjon av styret (jfr. § 7, nr. 2);
- b) når og sålenge pensjonisten går i fremmed krigstjeneste uten samtykke av Kongen eller den han dertil bebyrdiger.

Kapitel 3.

Enkepensjoner. Barnepensjoner.

§ 16. Enke efter en ifølge denne lov pensjonsberettiget eller pensjonert tjenestemann er berettiget til pensjon av Statens Pensjonskasse efter de nedenfor gitte nærmere regler og vilkår. Like med enke regnes hustru, hvis ekteskap er oppløst ved dom på grunn av mannens forsvinnen.

§ 17.

1. a. For enker efter tjenestemenn som avgår ved døden i tjenesten skal enkepensjonen utgjøre 50 pct. av den alderdomspensjon, mannen vilde ha fått, om han var blitt stående i tjenesten til aldersgrensen, og beregnet efter pensjonsgrunnlaget ved hans død. For loitnanter anvendes den for kapteiner gjeldende aldersgrense.
- b. For enker efter invalidpensjonister (jfr. § 13) beregnes enkepensjonen på samme måte som under a nevnt, men efter pensjonsgrunnlaget ved invalidpensjoneringens begynnelse.
- c. For enker efter andre pensjonister utgjør enkepensjonen 50 pct. av mannens pensjon ved døden.
- d. Enkepensjonens minimum skal uansett foranstående bestemmelser være $\frac{1}{3}$ av den til pensjonsgrunnlaget ved mannens død eller fratrede svarende fulle alderdomspensjon efter § 12, nr. 2, lit. a, (jfr. dog § 20).
2. Enkepensjonen løper fra mannens dødsdag til og med månedsdagen efter enkens død.

28 juli.

§ 18.

Nr. 3.

1. Rett til enkepensjon inntreer ikke:

- a) dersom tjenestemannen er død innen 2 år efter ansettelsen eller ekteskapets inngåelse og dødsfallet skyldes sykdom, som han led av ved ansettelsen eller vielsen og som han da har kjent til;
- b) dersom ekteskapet er inngått, efterat tjenestemannen har fylt 60 år;
- c) dersom ekteskapet er inngått, efterat tjenestemannen har fratrått vedkommende stilling.

Når særlige grunner taler derfor, kan det regjeringsdepartement, som pensjonskassen hører under, efter forslag av kassens styre bevilge hel eller delvis pensjon i disse tilfelle.

2. Hvis tjenestemannens død skyldes skade ved ulykkestilfelle, som har medført rett til enkepensjon av Riksforsikringsanstalten, forminskes enkens pensjon av Statens Pensjonskasse med den pensjon, hun oppebærer av Riksforsikringsanstalten, således at den første helt bortfaller, hvis den siste er like stor eller større.

Riksforsikringsanstalten plikter å sende Pensjonskassen melding, når enke med enkepensjon efter en i kassen innlemmet tjenestemann oppebærer pensjon av anstalten med angivelse av pensjonens størrelse

3. Når en innskuddspliktig tjenestemanns ekteskap oppløses, skal det i dommen eller bevillingen bestemmes, om hustruens rett til enkepensjon skal vedvare eller ikke. Ved avgjørelsen herav får reglene i lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918, § 57, 1ste ledd, tilsvarende anvendelse. Pensjonsretten bortfaller, hvis mannen gifter sig på nytt. Pensjonsretten bortfaller likeledes, hvis hustruen i mannens live inngår nytt ekteskap; pensjonsretten intrer ikke på nytt, om det nye ekteskap oppløses ved mannens død eller ved skilsmisse. Hvor det av særlige grunner finnes billig, kan det dog i dommen eller bevillingen bestemmes, at retten skal vedvare, selv om mannen gifter sig på nytt. I siste tilfelle har hustru av ekteskap, som er stiftet efter skilsmissen, ikke rett til enkepensjon, medmindre den fraskilte hustrus rett til pensjon bortfaller før mannens død. Dør mannen før den fraskilte hustru, har hustruen av det senere ekteskap ingen rett til enkepensjon, om denne senere bortfaller for den fraskilte hustru.

4. Løpende enkepensjon ophører, når enken inngår nytt ekteskap, men den begynner atter å løpe, hvis det nye ekteskap oppløses ved mannens død eller ved skilsmisse. Har

hun rett til enkepensjon også efter den siste mann, utbe- 28 juli.
tales dog alene den største av pensjonene. Nr. 3.

§ 19.

1. Efterlater en pensjonsberettiget eller pensjonert tjenestemann ektefødte barn under 18 år skal Statens Pensjonskasse yde disse pensjon. Like med ektefødte regnes barn, som er legitimert ved senere ekteskap og adoptivbarn som er adoptert i henhold til lov om adopsjon av 2 april 1917.
2. Pensjonsberettiget barn, hvis mor lever, skal ha enkel barnepensjon. Pensjonsberettiget barn, hvis mor er død, skal ha forhøiet barnepensjon. Tjenestemannens efterlatte hustru regnes som mor i forhold til adoptivbarn og stedbarn, når disse barn vedblivende er under hendes omsorg.
3. Barnepensjonens størrelse skal avhenge av det samlede antall pensjonsberettigede barn, tjenestemannen efterlater, og finaes på følgende måte:

Forst beregnes den samlede sum av barnepensjoner for samtlige under nr. 1 nevnte barn i procent av den til pensjonsgrunnlaget svarende enkepensjon efter § 17. Pensjonen for hvert barn finnes derpå ved å dividere den samlede pensjon med barnenes antall.

a) Enkel barnepensjon skal utgjøre:

for 1 barn 40 pct. av enkepensjonen.

» 2 » 60 —»—

» 3 » 75 —»—

» 4 » 90 —»—

» 5 eller flere barn 100 pct. av enkepensjonen.

b) Forhøiet barnepensjon skal utgjøre det dobbelte av de under »a« nevnte satser.

Hvis en ugift tjenestemann efterlater sig adoptivbarn, beregnes forhøiet barnepensjon.

Er et adoptivbarn også pensjonsberettiget efter sin naturlige far eller mor bortfaller den minste av pensjonene.

4. Utenfor ekteskap født barn, for hvis vedkommende far-skapet er fastslått på den måte, som er bestemt i lov av 10 april 1915 (nr. 3) om barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, og barn, som er lyst i kull og kjønn, tilkommer barnepensjon med én sjettedel av hvad enkepensjonen i tilfelle vilde utgjøre efter § 17.

Er moren død, fordobles denne barnepensjon.

5. Enkel barnepensjon løper fra farens, forholdet barnepensjon fra morens dødsdag, og utbetales til og med den måned, hvori barnet fyller 18 år, eller hvis det dør før, til månedsdagen efter dets død.
6. Rett til barnepensjon henholdsvis efter bestemmelsene i nr. 1—3 og i nr. 4 inntretr ikke:

a) for barn, som er født i ekteskap, hvis ekteskapet er

28 juli.
Nr. 3.

stiftet efterat tjenestemannen har fratrått den innlemmede stilling.

- b) for adoptivbarn, hvis adopsjon har funnet sted, efterat tjenestemannen har fratrått den innlemmede stilling, eller mindre enn 1 år før fratredeisen, samt hvis adoptivfaren er død innen 2 år efter adopsjonen, og dødsfallet skyldes sykdom, som han led av ved adopsjonen og som han da har kjent til. Heller ikke inntrer retten, hvis adopsjonsforholdet var ophørt ved tjenestemannens død.
- c) for barn, som er født utenfor ekteskap, (jfr. nr. 4), hvis det er født — eller for barn, lyst i kull og kjønn, hvis det er lyst i kull og kjønn, — efterat faren har fratrått den innlemmede stilling.

Når særlige grunner taler derfor, kan det regjeringsdepartement, som pensjonskassen hører under, efter forslag av kassens styre bevilge hel eller delvis pensjon i disse tilfelle.

7. Bestemmelsen i § 18, nr. 2, finner tilsvarende anvendelse på barnepensjonen, hvis barnet av Riksforsikringsanstalten oppebærer nogen pensjon efter faren.

§ 20. Når en tjenestemann, som er fratrått med rett til opsatt alderdomspensjon, ved sin død efterlater sig enke eller barn, som var pensjonsberettiget ved hans fratrede, skal de ha avkortede pensjoner. Enkepensionen skal utgjøre 50 pct. av den opsatte pensjon og barnepensjonen beregnes av den avkortede enkepension efter de i § 19, nr. 3—4, bestemte satser.

§ 21.

1. Når en efter denne lov pensjonsberettiget eller pensionert kvinnelig tjenestemann avgår ved døden, skal §§ 17—20 gis tilsvarende anvendelse for hennes efterlatte enkemann såvelsom for hennes efterlatte barn. Barn, født av den kvinnelige tjenestemann utenfor ekteskap, står i samme stilling som hennes ektebarn.

Dog blir enkemannspensjon ikke å utbetale, medmindre det godtgjøres, at mannen har vært forsørget av sin hustru.

2. Hvis begge foreldre er døde og begge hadde rett til egenpensjon efter denne lov, skal den forhøiede barnepensjon efter § 19, nr. 3, litr. b, og nr. 4, jfr. § 20, beregnes av morens pensjonsgrunnlag, hvis pensjonsbeløpet derved blir størst men ellers av farens.

Kapitel 4.

Innskudd. Fond.

§ 22.

1. Enhver tjenestemann, som ifølge ansettelse i innlemmet stilling blir medlem av Statens Pensjonskasse, har å betale

innskudd til denne kasse, sålenge han oppebærer stillingens inntekter eller minst en så stor del derav som det pliktige innskudd. Likeledes betales innskudd av tjenestemenn, som fratrer innlemmet stilling, men vedblir etter avgangen å oppebære stillingens lønn. 28 juli. Nr. 3.

Videre blir innskuddsplikten å anse som fortsatt løpende, når tjenestemannen umiddelbart overgår til ny innlemmet stilling, uten i et kortere mellemliggende tidsrum (f. eks. en feriemåned) å oppebære nogen lønn. Innskuddet blir i så fall å beregne som om lønn for den fratråtte stilling var oppebåret til den nye lønnsutbetaling inntre. I tvilstilfelle avgjør pensjonskassens styre om innskuddet eller nogen del av samme i her omhandlede tilfelle kan frafalles.

2. Under permisjon fra tjenesten uten inntekt eller med mindre inntekt av stillingen enn det for denne pliktige innskudd bortfaller plikten til å betale innskuddet, men tjenestemannen skal ha rett til frivillig å betale også for permisjonstiden i inntil 2 år (jfr. § 6, nr. 1). Når særlige grunner taler derfor, kan pensjonskassens styre tillate innskuddsbetaling for en lengere tid.

3. Innskuddet beregnes i forhold til innskuddsgrunnlaget etter en procentsats, som bestemmes av Kongen med Stortingets samtykke. Satsen må dog ikke overstige 10 pct.

4. Innskuddet beregnes for hele kalendermåneder, forsåvidt ikke anderledes blir bestemt i henhold til nr. 5 nedenfor. Når innskuddsplikt inntre, forandres eller ophører i tiden fra og med den 1 til og med den 15 i en måned, regnes den som inntrått, forandret eller ophørt den 1 i samme måned; ellers regnes den som inntrått, forandret eller ophørt den 1 i næstfølgende måned. Innskuddet betales efterskuddsvis og avholdes i tjenestemannens inntekter, forsåvidt dertil er anledning.

5. For enkelte stillinger eller grupper av stillinger kan Kongen eller den han bemyndiger til det fastsette særskilte regler for beregning, løpetid og innbetaling av innskudd, likesom Kongen med Stortingets samtykke kan bestemme, at innskuddet helt eller delvis skal utres av den kasse, som utbetaler lønnen, eller av nogen annen kasse eller fond. Hvorvidt og i hvilken utstrekning §§ 24 og 25 i disse tilfelle skal komme til anvendelse, bestemmes av Kongen eller den han bemyndiger til det. § 23.

1. Statens Pensjonskasses inntekter (innskudd, renter m. v) avsettes til et fond — pensjonsfondet.

28 juli.
Nr. 3.

Kassens pensjoner og andre utgifter dekkes først av pensjonsfondets renter sålangt disse strekker. Er rentene ikke lenger tilstrekkelige, tilskytes det fornødne av pensjonsfondet forøvrig, dog således, at der, inntil anderledes måtte bli bestemt av Kongen med Stortingets samtykke, i hvert av de første 5 år etter 1 juli 1920 bare kan uttas av fondet inntil to tiendedeler av det samlede innskuddsbeløp, som er innbetalt i det foregående år; i hvert av de næste 5 år bare inntil tre tiendedeler o. s. v. stigende med én tiendedel for hvert femår inntil høist otte tiendedeler av det nevnte beløp.

2. Forsåvidt de midler, som ifølge nr. 1 til enhver tid er stilt til rådighet, måtte vise sig utilstrekkelige til pensjonenes og de øvrige utgifters utbetaling, tilskytes det for vedkommende år manglende av statskassen.

3. Etter utgangen av året 1930 iverksettes et forsikringsteknisk oppgjør av kassens status pr. 31 desember nevnte år. Til grunnlag for beregningen anvendes en av Kongen fastsatt rentefot og forøvrig i størst mulig utstrekning kassens eget statistiske materiale. Med støtte av den derved vundne erfaring skal pensjonskassens styre avgi forslag om regler for fremtidige oppgjør.

Hvis det ved noget oppgjør viser sig, at kassens passiva (verdien av forpliktelsene) overstiger dens aktiva (pensjonsfondet + verdien av de fremtidige innskudd) blir forskjellen (underskuddet) å tilskytte av statskassen efter nærmere regler, som gis av Stortinget, der i tilfelle også treffer bestemmelse om anvendelse av overskudd.

Kapitel 5.

Overgangsbestemmelser.

§ 24.

1. Tjenestemann, som innehar en stilling ved dens innlemmelse i statens pensjonskasse, må for å kunne bli medlem av denne innen en frist som fastsettes av det regjeringsdepartement, som vedkommende tjenestemann hører under, forplikte sig til å fratre sin stilling ved den for stillingen bestemte aldersgrense, eller — forsåvidt aldersgrensen allerede er nådd eller vil bli nådd i løpet av 3 år efter innlemmelsen — når det regjeringsdepartement, som tjenestemannen hører under, forlanger det, efterat aldersgrensen er nådd. For tjenestemann i Stortinget og statsrevisjonen trer henholdsvis Stortingets presidentskap og statsrevisjonen i departementets sted. For andre tjenestemann, som ikke hører under noget departement, treffes avgjørel-

sen av det regjeringsdepartement, som pensjonskassen hø. 28 juli.
rer under. Nr. 3.

2. Når tjenestemannen har vedtatt den i nr. 1 nevnte forpliktelse, anses han som medlem av pensjonskassen fra det for stillingens innlemmelse fastsatte tidspunkt eller i tilfelle det senere tidspunkt, fra hvilket han begynte å oppbære stillingens inntekter.

3. For de før 1 juli 1917 ansatte tjenestemenn, som fratrer med rett til alderdomspensjon i henhold til § 12, nr. 1, eller invalidpensjon etter § 13 skal tjenestetiden (jfr. § 6) ved pensjonens beregning forhøies med 5 år.

Samme rett tilkommer tjenestemann, som er ansatt etter 1 juli 1917, når han i henhold til § 6, nr. 5, får tidligere tjenestetid tilgoderegnet og den datum hvorfra den samlede pensjonsanciennitet blir å regne kommer til å ligge forut for 1 juli 1917.

4. I det innskudd, som omhandles i § 22 kommer til fradrag:

a) For tjenestemann, som gjør eller har gjort innskudd i Den Norske Enkekasse eller på annen måte har fyldestgjort innskuddsplikt i denne kasse: 4 pct. av innskuddsgrunnlaget, dog ikke av det beløp, hvormed grunnlaget overstiger 7 000 kroner.

Hvis den pliktige enkepensjon eller hvad der i dens sted er sikret på annen måte ved avbrytelse av forsikringsplikten er blitt nedsatt til et lavere beløp, fastsettes den inntekt, hvorav fradraget skal beregnes, i forhold til det nedsatte beløp efter nærmere bestemmelse av pensjonskassens styre.

b) For tjenestemann, som er medlem av Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn og som enten fremdeles betaler innskudd eller allerede har betalt alle for ham fastsatte innskudd til denne kasse: 4 pct. av innskuddsgrunnlaget, dog ikke av det beløp, hvormed grunnlaget overstiger 7 000 kroner.

Er innskuddsplikten i nevnte kasse avbrutt, nedsattes fradraget efter nærmere bestemmelse av pensjonskassens styre.

5. Såfremt og sålenge innskuddet til Statens Pensjonskasse efter fradrag som ovenfor bestemt fremdeles vil bli så stort, at det sammen med vedkommendes pliktige premier til Den Norske Enkekasse, Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn eller begge disse kasser tilsammen vilde utgjøre mere enn 10 pct. av hans innskuddsgrunnlag, tilstås ytterligere fradrag i innskuddet til Statens Pensjonskasse, således at de samlede pliktige innbetalinger blir forminskede.

28 juli. Nr. 3. til 10 pct. av innskuddsgrunnlaget, dog ikke til mindre enn de løpende premier til de eldre kasser.

6. Innskudd, som i henhold til derom fattet stortingsbeslutning (om 6 pct. fradrag i gasje m. v.) er innbetalt før 1 juli 1917 og midlertidig innsatt i sparebank, blir med påløpne renter å innbetale til pensjonsfondet. Dog skal eventuelt det i henhold til bestemmelsen i nr. 5 for meget innbetalte med renter tilbakebetales tjenestemannen eller hans arvinger.

§ 25. I de i henhold til denne lov beregnede pensjoner skal der i følgende tilfelle skje fradrag:

1. Hvis en enke oppebærer enkepensjon (overlevelsesrente) eller livrente av Den Norske Enkekasse eller rente av kapital, som måtte være sikret henne i enkekassen, blir hennes enkepensjon efter denne lov å forminske med den nevnte pensjon, livrente eller kapitalrente beregnet efter 4 pct, med det bonustillegg, som tilkommer vedkommende forsikring (§ 28). Er der istedenfor pliktig enkepensjon eller nogen del derav sikret henne enkepensjon eller livrente av nogen annen offentlig kasse eller fond, skal forminskelsen beregnes, som om enkepensjonen var sikret i enkekassen; dog skal forminskelsen ikke utgjøre mere enn, hvad hun oppebærer av vedkommende kasse eller fond, likesom hendes samlede pensjon ikke skal forminskes, om bonussatsen forhoies, efterat pensjonen er blitt aktuell.

Er enkepensjon sikret ved forsikring i privat selskap eller ved depositum av verdipapirer skal forminskelsen være lik den pliktige enkepensjon, som anses sikret på denne måte, med tillegg av den bonus, som vilde vært utbetalt, om pensjonen var sikret ved forsikring i enkekassen, dog ikke over 25 pct.

Blir i noget tilfelle fradraget likestort eller større enn enkepensjonen efter denne lov, bortfaller denne pensjon.

2. Hvis en tjenestemann oppebærer pensjon av Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn, blir hans pensjon efter denne lov å forminske med hans pensjon av nevnte kasse, således at den helt bortfaller, hvis sistnevnte pensjon er lik eller større enn pensjonen efter denne lov.

§ 26. Inntil Kongen med Stortingets samtykke anderledes bestemmer, innbetaler statskassen til Statens Pensjonskasse årlig et beløp svarende til de samlede pensjonsutgifter som utgiftsførtes under statsbudgettet i det sist forløpne budgettår forut for 1 juli 1917, avrundet opad til nærmeste hundrede tusen kroner, med fradrag av, hvad der hvert år utbetales av tilsvarende pensjonsutgifter under vedkommende senere års statsbudgetter, samt av hvad der for samme senere

år måtte være tilskutt ifølge § 23. De innbetalte beløp av- 28 juli.
settes til det i § 23 nevnte pensjonsfond. Nr. 3.

§ 27.

1. Når en stilling innlemmes i Statens Pensjonskasse, bortfaller for fremtidige innehavere plikt til å sikre pensjon i Den norske Enkekasse og i Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn. Såfremt tidligere ansatt innehaver innlemmes (§ 24), bortfaller for hans vedkommende plikten til å sikre tilleggspensjon i Enkekassen ifølge § 20 i lov av 21 juni 1885 og i Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn.
2. Der er ikke adgang til å tegne frivillig forsikring i Den Norske Enkekasse.

3. Når denne lov trer i kraft, tilbakeføres den Norske Enkekasses administrasjonsfond til Enkekassens reservefond.

§ 28.

1. Ved de treårige opgjør av Den Norske Enkekasses status beregnes premiereserven også for de efter loven av 29 juni 1848 tegnede forsikringer på samme grunnlag, som er eller blir bestemt for forsikring efter loven av 21 juni 1895.

2. Efter hvert opgjør fastsettes overensstemmende med lovene av 21 juni 1895 og 22 mai 1902, med hvor store tillegg (bonus) de dertil berettigede forsikrings beløp skal utbetales i den påfølgende opgjørsperiode, dog således at der til bonustillegg kan anvendes inntil det hele beløp, som blir tilbake av reservefondet, efterat der som sikkerhetsfond såvel for de nominelle forsikringsbeløp som for de til disse fastsatte tillegg er avsatt 10 pct. av premiereserven.

3. Hvis der ved den endelige avvikling av nogen av de særskilte avdelinger av Den Norske Enkekasse og Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn finnes midler tilovers, blir disse å overføre til pensjonsfondet.

Så skal også skje med de midler, som inntre i det i lov av 20 april 1917 omhandlede hjelpefond.

§ 29.

De bestemmelser om innskudd og pensjonsrettigheter, som er gitt i denne lov eller blir truffet i medhold av den, kan optas til revisjon med fornøden omregulering i det tilfelle, at statens tjenestemenn også måtte bli pålagt plikt til å inntre som medlemmer av en eventuell folkeforsikring (folke-trygd) eller blir berettiget til almindelig folkepensjon.

§ 30. Forsåvidt Stortinget i henhold til derom tatt forbehold beslutter en nedregulering av lønningene for statens tjenestemenn og denne nedregulering bevirker at nogen egenpensjon, som er beregnet på grunnlag av tidligere gjeldende

- 28 juli. høiere lønn, blir større enn 80 pct. av den fratråtte stillings
Nr. 3. nye, høieste pensjonsgrunnlag, skal sådanne pensjoner efter
beslutning av Stortinget kunne nedsettes til 80 pct. av
det nevnte nye pensjonsgrunnlag.

For enke- og barnpensjoner får denne regel tilsvarende
anvendelse, idet nedsettelsen skjer i samme forhold, hvori man-
nens pensjon i tilfelle vilde blitt nedsatt.

§ 31. Nærværende lov trer i kraft straks.

Fra samme tid opheves lov om pensjonsordning for Statens
tjenestemenn av 20 april 1917 med tilleggslov av 12 juli 1918.

Dog gjelder følgende overgangsbestemmelser:

1. For medlemmer, som inngår under lønnsreguleringen av
10 og 12 juli 1920 og som har godtatt denne, er nær-
værende lov gjeldende fra 1 juli 1920.
2. Andre medlemmer, som ikke i henhold til særskilte be-
stemmelser er forpliktet til å vedta nærværende lov som
gjeldende for dem fra 1 juli 1920 eller eventuelt fra
senere ansettelse, har innen en av pensjonskassens styre
fastsatt frist å avgi skriftlig erklæring om hvorvidt de for
sitt vedkommende godtar loven som gjeldende fra 1 juli
1920 eller ikke.
3. De under nr. 2 omhandlede medlemmer, som innen den
nevnte frist ikke har innsendt sin erklæring, og som innen
en av styret fastsatt ny frist unnlater å innsende sådan,
anses som om de hadde avgitt bekreftende erklæring.
4. For de under nr. 2 omhandlede medlemmer, som ikke
vedtar loven som gjeldende for dem fra 1 juli 1920, blir
rettigheter og forpliktelser uforandret gjeldende efter loven
av 20 april 1917 med tilleggslov av 12 juli 1918, dog
med de nedenfor under nr. 7 nevnte undtagelser.
5. For medlemmer, som er fratrått med pensjon — straks
begynnende eller opsatt — i tiden mellom 1 juli 1920
og nærværende lovs ikrafttreden, blir deres pensjon å
beregne efter denne lovs regler, forsåvidt dette leder til
et for dem gunstigere resultat enn om beregningen skjer
efter loven av 20 april 1917.
6. For medlemmer som er avgått ved døden i tidsrummet
mellom 1 juli 1920 og denne lovs ikrafttreden, eller som
— ifall de er forpliktet til å avgi den i nr. 2 omhand-
lede erklæring — senere avgår ved døden innen de av
styret fastsatte frister uten å ha avgitt erklæringen, blir
denne lovs bestemmelser gjeldende, forsåvidt disse stiller
sig gunstigere for de efterlatte enn bestemmelsene i loven
av 20 april 1917.
7. For medlemmer, hvis pensjon er eller blir endelig fastsatt
efter loven av 20 april 1917, vedblir dennes bestemmelser

å være gjeldende. Dog skal for sådanne medlemmer de 28 juli. forandrede bestemmelser i nærværende lovs §§ 8, nr. 2, Nr. 3. 9, 18, nr. 4 og 19, nr. 5 komme til anvendelse fra 1 juli 1920 å regne; det samme gjelder de forandrede bestemmelser i §§ 7, nr. 1, 13 og 14, nr. 1, forsåvidt ikke dette fører til et for vedkommende ugunstigere resultat.

8. For de efterlatte efter medlemmer, som er fratrådt med rett til straks begynnende eller opsatt pensjon før 1 juli 1920 og som avgår ved døden efter dette tidspunkt, blir nærværende lovs bestemmelser gjeldende, forsåvidt disse stiller sig gunstigere for vedkommende.

9. Tjenestemenn, hvis stilling er innlemmet i pensjonskassen, men som i henhold til § 24, nr. 1 og 2, i lov av 20 april 1917 ikke er medlem av pensjonskassen, kan innen en av dennes styre fastsatt frist bli medlem av denne på de betingelser, som fastsettes av det regjeringsdepartement, hvorunder pensjonskassen hører.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 28 juli 1921.

Haakon.
(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Furst.

LOV

om forandring i lov av 31 mai 1873 om Pensjonskassen for Statens Tjenestemenn.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 22 juli 1921 sålydende:

§ 13 opheves.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 28 juli 1921.

Haakon.
(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Furst.

✓ 28 juli.
✓ Nr. 5.

✕ Lov

om forandring av § 20 i lov om drift av apotek av
4 august 1909.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 22 juli 1921 sålydende:

I.

§ 20 i lov om drift av apotek av 4 august 1909 skal herefter lyde som følger:

En apoteker er forpliktet til såvel natt som dag, helligdag som hverdag, å la ekspedere de forlangte lægemidler så hurtig som mulig. Dog kan resepter på brennevin, spiritus og sterk (het) vin ikke kreves ekspedert på søn- eller helligdager eller på andre dager utenfor den sedvanlige ekspedisjonstid, medmindre resepten av lægen (tannlægen eller dyrlægen) er gitt påtegning om at lægemidlet tiltrenges uopholdelig eller han på annen måte har underrettet herom. Nærmere forskrifter herom kan utfærdiges av departementet.

På steder hvor der finnes to eller flere apotek, kan departementet, efterat de lokale myndigheter har hatt anledning til å uttale sig, tillate at apotekene vekselvis holdes lukket på søn- og helligdager samt om nettene. Likeså kan departementet for steder, hvor der kun er ett apotek, på samme måte fastsette innskrenkning i den tid apoteket skal holdes åpent.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 28 juli 1921.

Haakon.
(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

LOV

28 juli.
Nr. 6. ✓

om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av
formue for budgetterminene fra og med 1921—1922
til og med 1930—1931.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 22 juli
1921 sålydende:

I.

§ 1. For tilfelle av, at der for budgetterminene fra og med
1921—1922 til og med 1930—1931 besluttet utlignet ekstra-
ordinær skatt til staten av formue, skal skattens utbringende
ikke inngå i statskassen, men avsettes til et fond, hvis midler
anvendes efter beslutning av Stortinget til

- a. dekning av statskassens tap på de under verdenskrigen
iverksatte kriseforanstaltninger,
- b. motarbeidelse av arbeidsløshet. Midler av dette fond kan
dog ikke anvendes til statens offentlige arbeidsdrift eller
byggearbeider, som regelmessig bevilges på statens ordi-
nære eller ekstraordinære utgiftsbudgetter, men alene til
nødsarbeider,
- c. lån til kommuner til igangsettelse av nødsarbeider. Sådanne
lån gis av Kongen og er rentefri, men avdras med $\frac{1}{10}$
årlig. De øvrige vilkår fastsettes av Kongen.

§ 2. Ved utskrivning av skatt som nevnt i § 1 kommer
ved siden av de almindelige bestemmelser i skattelovene for
landet og for byene av 18 august 1911 med tilleggslover,
herunder lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige be-
stemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og for-
mue, følgende særlige regler til anvendelse.

§ 3. Skattepliktige er:

- a. Personer, som er bosatt eller vedvarende opholder sig
innen riket, norske statsborgere som forlater riket efter
nærværende lovs ikrafttreden samt i riket hjemmehørende
døds- og administrasjonsboer.
- b. I utlandet bosatte personer og utenlandske selskaper og
innretninger, som utøver eller deltar i nogen næringsdrift,
som drives eller bestyres her i riket, eller som her i riket
besidder formue i fast eiendom eller løsøre.
- c. I utlandet bosatte aksjonærer, parthavere m. v. i aksje-
selskap og dermed likestilt selskap.

Bestemmelsene i skattelovene av 18 august 1911 med
tilleggslover, for landet § 26 bokstav a og n, § 27 og § 28,
for byene § 21, bokstav a og n, § 22 og § 23 finner til-
svarende anvendelse.

28 juli.

Nr. 6.

§ 4. Personer, som har tatt ophold i utlandet før nærværende lovs ikrafttreden, er skattepliktige, forsåvidt deres ophold er av midlertidig art. Som midlertidig regnes ikke ophold, som har varet minst 4 år.

§ 5. Formue tilhørende barn (herunder adoptivbarn) som er under 21 år og som ikke er gått over i selvstendig virksomhet, lignes underrett med familieoverhodets formue. Bestemmelsene i skattelovene av 18 august 1911, for landet § 115, for byene § 107, begges annet ledd, finner tilsvarende anvendelse.

§ 6. Har en skattepliktig eller dennes ektefelle efter den 31 desember 1918 bortgitt midler til slektninger i rett nedstigende linje eller deres ektefeller, blir skatten av giverens formue å erlegge efter den gjennomsnittlige procentsats, som vilde være kommet til anvendelse, om giveren fremdeles hadde vært eier av de bortgitte midler. Efter den samme procentsats erlegger mottageren skatt av de pågjeldende midler. Er der for overdragelsen ydet delvis vederlag, kommer alene i betraktning et beløp svarende til forskjellen mellem verdien av de overdratte midler og vederlaget.

Det samme gjelder, hvor den skattepliktige eller dennes ektefelle har bortgitt midler til stiftelse eller legat, hvis avkastning helt eller delvis skal komme den skattepliktige selv, dennes ektefelle eller slektninger i rett nedstigende linje eller deres ektefeller tilgode. Bestemmelsen i nærværende ledd kommer ikke til anvendelse i tilfelle, hvor de pågjeldende personer alene er tillagt en fortrinsrett under ellers like vilkår.

Anvendelsen av foranstående bestemmelser er begrenset til de beløp, hvormed mottageren den 1 januar 1921 ennå måtte være beriket ved den stedfunne overdragelse.

Hvad foran er fastsatt for mottageren, gjelder også dennes ektefelle eller arvinger.

§ 7. Bestemmelsen i § 6 får ikke anvendelse på:

- a. Utlegg til mottagerens underhold og utdanning, forsåvidt de ikke overstiger et rimelig mål.
- b. Midler som er ydet i henhold til rettslig krav fra mottagerens side, opstått før 1 januar 1919.
- c. Midler, som ikke inngår under foranstående bokstaver a og b, til en samlet verdi av ikke over kr. 20 000,00. Er der bortgitt midler til en verdi av over kr. 20 000,00, kommer ved anvendelse av § 6 kun i betraktning den del av verdien som overstiger dette beløp.

§ 8. For personer (boer), som henhører under nærværende lovs § 3, bokstav a, medregnes ved formuesansettelsen også faste eiendommer og anlegg beliggende i utlandet.

§ 9. Til den skattepliktiges formue henregnes også innbo

og annet løsøre, som ingen inntekt gir. Undtatt er dog gjen- 28 juli.
stander til en samlet verdi av ikke over kr. 50 000,00. Nr. 6.

§ 10. Med hensyn til stedet for skattskrivningen gjelder de samme forskrifter, som inneholdes i § 3 i beslutningen om den almindelige formues- og inntektsskatt til staten for 1921—1922, jfr. § 5 i lov av 13 juli 1921 inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue.

§ 11. Formuen ansettes til hvad den utgjør den 1 januar i det år hvori ligningen foretas.

Skattepliktige, som i medhold av skattelovene av 18 august 1911, for landet § 36, for byene § 30, begges annet ledd, benytter et annet regnskapsår enn kalenderåret, er forpliktet til å inngi særskilt selvangivelse over sin samlede formue på den nevnte dag. Fra denne bestemmelse kan vedkommende regjeringsdepartement på ansøking gi dispensasjon, således at formuen ansettes til det beløp, som den utgjør ved utgangen av siste regnskapsår.

§ 12. Personer (boer), som efter skattelovene av 18 august 1911 for landet § 56, for byene § 48, har å levere selvangivelse, skal vedlegge:

1. Oppgave med tilføiet verdiansettelse over innbo samt annet løsøre, som ingen inntekt gir (nærværende lovs § 9).
2. Oppgave over bortgitte midler av den art, som omhandles i nærværende lovs § 6, jfr. § 7, særskilt for hver mot-tager.

De forannevnte oppgaver avfattes efter formularer, anordnet av vedkommende regjeringsdepartement.

Undlatelse av å utfylle og innsende de foreskrevne formularer medfører samme virkning som undlatelse av å inn-sende pliktig selvangivelse.

§ 13. Skatten utlignes av de ordinære ligningsmyndig-heter.

Efter skatteligningens tilendebringelse utlegges særskilt skatteliste for de i nærværende lov omhandlede skatteansettelser, hvilket kunngjøres på vanlig måte.

Ligningsmyndighetene har på forlangende å meddele alle fornødne opplysninger til den ligningsmyndighet, av hvem den skattepliktige skal lignedes efter nærværende lov, såvelsom til den i § 14 omhandlede ankenevnd.

Godtgjørelsen for det særarbeide, som den særskilte ligning efter denne lov medfører, bæres av statskassen og fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 14. Skatteansettelsene for det hele land prøves av en ankenevnd. Denne består av 9 medlemmer med hver sin vara-

28 juli. ✓
Nr. 6. mann, som opnevnes av Kongen, og hvis godtgjørelse bestemmes av vedkommende regjeringsdepartement.

Ankenevnden har krav på å erholde godtgjørelse til lønt medhjelp og til bestridelse av utgifter ved kontorhold.

For ankenevndens medlemmer, dens kontorpersonale og de i § 18 nevnte sakkyndige gjelder, hvad der er foreskrevet i skattelovene av 18 august 1911, for landet § 129, for byene § 121.

§ 15. Til ankenevnden kan inngis klage fra skattepliktig, som mener sig urettelig eller for høit skattlagt. Klagen må for å komme i betraktning være inngitt skriftlig til ankenevnden innen 4 uker fra kunngjørelsen om skattelists utleggelse.

§ 16. Snarest mulig efter ligningens avslutning tilstiller ligningsmyndighetene ankenevnden en fortegnelse i sådan form, som av vedkommende regjeringsdepartement foreskrives, over alle som er ilignet skatt efter nærværende lov. Likeledes innsendes fortegnelse over skattydere av den i § 3, bokstav a og over personer av den i samme paragrafs bokstav b nevnte art, som ved den almindelige statsskattligning er ansatt i en formue av kr. 150 000,00 eller derover. Sammen med fortegnelsen innsendes skattyderens selvangivelse med bilag. Samtidig innsendes fortegnelse over alle aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper, som i distriktet er ilignet skatt til staten av formue eller inntekt med opgave over ligningsansettelsene og den av ligningsnevnden (ligningsrådet) ansatte salgsverdi av selskapets aksjer (parter)

§ 17. Ankenevnden gjennomgår de innkomne fortegnelser og kan, hvadenten der er inngitt klage efter § 15 eller ikke, nedsette eller forhøie de av de ordinære ligningsmyndigheter foretatte ansettelser. Forinnen forhøielse foretas, skal der alltid gis den skattepliktige anledning til å uttale sig, idet det uttrykkelig meddeles, på hvilket punkt ligningsansettelsene påtenkes fraveket. Enhver avvikelse fra de ordinære ligningsmyndigheters avgjørelser begrunnes kortelig.

§ 18. Hvor ankenevnden anser det påkrevet til veiledning ved formuesansettelsen kan den la verdsettelse av formuesgjenstander foreta ved 2 opnevnte sakkyndige.

Disse må ikke være personer, som står i konkurranseforhold til den skattepliktige. De sakkyndige kan befare faste eiendommer og anlegg, om de finner det fornødent av hensyn til verdsettelsen.

Enhver skattyder er forpliktet til å forevise sine regnskapsbøker og meddele andre opplysninger vedrørende sine formuesforhold, når ankenevnden eller nogen av denne dertil bemyndiget forlanger det. Likeledes er ethvert aksjeselskap eller dermed likestilt selskap forpliktet til på forlangende å

tilstille ankenevnden selvangivelse og årsregnskap. Overtredelse av bestemmelsene i nærværende ledd straffes med bøter. 28 juli.
Nr. 6.

§ 19. Ligningsmyndighetene besørger sådan utregning eller omregning av skatt, som ankenevndens avgjørelse måtte foranledige. Liste over de nye og endrede ansettelse utlegges og kunngjørelse herom utferdiges på vanlig måte.

§ 20. Skatten forfaller til betaling den 1 oktober i det år hvori ligningen foretas. Dog kan betaling i intet tilfelle kreves, før der er forløpet 4 uker fra den dag, da skattelistsens utleggelse blev kunngjort. Når et skattebeløp på grunn av bestemmelsen i foregående punktum forfaller til betaling efter 1 oktober i det år hvori ligningen foretas, skal skatten erlegges med renter fra dette tidspunkt til skattens forfallstid efter en rentefot som bestemmes av Kongen.

Har skattyderen inngitt klage til ankenevnden, skal skatten, sålenge klagen ikke er endelig avgjort, innbetales med det i skattelisten opførte beløp. Hvis skatten efter ankenevndens beslutning blir strøket eller nedsatt, får vedkommende i overensstemmelse med den trufne avgjørelse den erlagte skatt helt eller delvis tilbakebetalt med renter som ovenfor bestemt.

Skatt, som pålegges efter avgjørelse av ankenevnden, forfaller til betaling 4 uker fra den dag, da skattelistsens utleggelse er blitt kunngjort (jfr. § 19).

§ 21. Skatten kan erlegges ved levering av norske statsobligasjoner, statsgaranterte obligasjoner og kommuneobligasjoner. I betalings sted kan også mottas aksjer og andre verdipapirer, for såvidt disse eiedes av skattyderen den 1 januar i det år hvori ligningen foretas. Den kurs, hvortil obligasjoner, aksjer m. v. mottas, fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement. I verdipapirer kan dog kun erlegges inntil 50 pct. av ethvert skattebeløp.

§ 22. Personer som akter å utvandre fra riket plikter å betale eller stille sikkerhet for skatt efter nærværende lov. For beregning av den skatt som blir å erlegge gjelder følgende regler:

Finner avreise sted efter nærværende lovs ikrafttreden, men før utleggelse av skattelite (§ 13) for skatteåret 1921—1922, foretas særskilt ligning for vedkommende skattepliktige. Skatten erlegges med det tidobbelte av de for budgetterminen 1921—1922 gjeldende satser.

Finner avreise sted efter utleggelse av skattelisten for

skatteåret 1921—22	erlegges det tidobbelte
— 1922—23	» nidobbelte
— 1923—24	» otteobbelte
— 1924—25	» syvobbelte

28 juli.	skatteåret 1925—26	erlegges det	seksdobbelte
Nr. 6.	— 1926—27	— »	femdobbelte
	— 1927—28	— »	firedobbelte
	— 1928—29	— »	tredobbelte
	— 1929—30	— »	dobbelte

av det ved siste ligning, i tilfelle efter ankenevndens avgjørelse, fastsatte skattebeløp. Personer, på hvem nærværende paragrafs bestemmelser har funnet anvendelse, skattlegges ikke for de efterfølgende budgetterminer.

§ 23. Efterligning av skatt efter nærværende lov kan alltid forlanges, når der ved en skattyders ligning finnes å være begått vesentlige feil, hvorved formuen er for lavt ansatt. Dette gjelder dog ikke feil av skjønnsmessig art, medmindre feilen er bevirket ved uriktige eller mangelfulle opplysninger fra den skattepliktige.

Rett til efterligning tapes først, hvis begjæring derom ikke fremkommer innen 10 år, eller hvis forseelse som omhandlet i skattelovene av 18 august 1911, for landet § 118, for byene § 110, forsettlig er begått, 15 år regnet fra 1 januar i det år, hvori ligningen skulde vært foretatt.

Innen utløpet av de i annet ledd omhandlede frister kan efterligning begjæres efter den skattepliktiges død. Jfr. landskattelovens § 121, byskattelovens § 113, begges femte ledd.

Har den i § 14 omhandlede ankenevnd avsluttet sitt arbeid, trer riksskattestyret i ankenevndens sted.

Iøvrig finner skattelovenes almindelige forskrifter om efterligning anvendelse.

§ 24. Er en person reist fra riket efter nærværende lovs ikrafttreden og avgår ved døden uten å ha erlagt pliktig skatt efter nærværende lov, er her i riket boende arving forpliktet til å erstatte staten det beløp, hvormed han er blitt beriket ved, at arvelateren eller boet har undgått beskattning. Beløpet fastsettes ved efterligning, som utføres av ligningsmyndighetene i det distrikt, hvor arvingen bor. Begjæring om efterligning må være fremkommet til ligningsmyndighetene innen 2 år efter den skattepliktiges død eller senest 1 januar 1940.

§ 25. Fordring på skatt efter nærværende lov foreldes i 10 år.

§ 26. Vedkommende regjeringsdepartement kan, når omstendighetene i særlig grad taler herfor, på andragende nedsette eller eftergi skatt efter nærværende lov.

II.

Følgende bestemmelser gjelder forsåvidt skatten skal utskrives for 1921—1922:

§ 1. Lov av 13 juli 1921 inneholdende midlertidige 28 juli.
bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og Nr. 6.
formue kommer ved ligning efter nærværende lov til anvendelse også for skatteåret 1921—1922, dog med følgende endringer:

1. Enhver, som eier aksjer (parter) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap, skal innen 1 oktober 1921 levere til ligningsmyndighetene i det distrikt, hvor han lignedes efter nærværende lov, spesifisert fortegnelse avfattet efter formular, som fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement, over sine aksjer (parter).

Undlatelse av å utfylle og innsende den foreskrevne formular medfører samme virkning som undlatelse av å innsende pliktig selvangivelse.

2. Nevnte lovs § 6 finner ikke anvendelse.

3. Verdien av aksjer (parter) settes til hvad den utgjør 1 juli 1921.

§ 2. Den ved lover av 22 februar 1921 foretatte forandring i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 16, for byene § 11, kommer ved ligningen efter nærværende lov til anvendelse også for skatteåret 1921—22.

§ 3. De i nærværende lovs avsnitt I § 12 nevnte oppgaver innsendes ved ligningen for skatteåret 1921—1922 til ligningsnevnden (rådet) innen 1 oktober 1921.

Innen samme frist innsendes også selvangivelse som omhandlet i nærværende lovs avsnitt I, § 11.

Opgaver som nevnt i nærværende lovs avsnitt I, § 16 annet punktum skal ved ligningen for skatteåret 1921—1922 omfatte skattydere av den i § 3 bokstav a og personer av den i samme paragrafs bokstav b nevnte art, som ved ligning overensstemmende med nærværende lovs avsnitt II er ansatt i en formue av kr. 150 000,00 eller derover.

§ 4. Skatten for 1921—1922 forfaller til betaling den 2 januar 1922. Iøvrig gjelder hvad der er bestemt i § 20.

III.

Nærværende lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 28 juli 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

1921

— 514 —

✓ 28 juli.

Nr. 7.

Lov

om adgang til inntektsfradrag ved skatteligningen for
overpris på forretningseiendommer i
brandstrøket i Bergen.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 22 juli 1921 sålydende:

§ 1. For forretningseiendommer der under ekstraordinære konjunkturførhold er opført til overpris i det i Bergen 15—16 januar 1916 brente strøk — mellem Muralmenningen, Kommunikasjonslinjen, Christies gate, Småstrandgaten, Torvalmenningen og Vågen samt kvartalet mellem Christies gate, Kaigaten, Muségaten og Rådstusmuget — skal overprisen, uansett bestemmelsene i byskattelovens § 38, 3dje ledd, ved inntektsansettelsen fradras med passende beløp efter ligningsmyndighetenes skjønn.

§ 2. Avskrivning av overpris kan også skje i inntekt, som den skattepliktige måtte ha utenfor inntekten av den gjenopførte bygning efter fratrekk av renter av pantegjeld. Dog skal ikke noget år mere enn halvdelen av sådan inntekt komme til fradrag som avskrivning.

Riksskattestyret utferdiger almindelige regler, som ligningsmyndighetene vil ha å befølge, om hvorledes avskrivningen skal gjennomføres.

§ 3. Nærværende lov kommer første gang til anvendelse ved ligningen for 1922—1923.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 28 juli 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

✓ 28 juli.

Nr. 8

Lov

inneholdende tillegg til lov av 7 juni 1918 om betinget
fritagelse for skatteplikt av assurancegevinst ved
forlis eller tap av skibe med tilleggslov
av 16 juli 1920.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 22 juli 1921 sålydende:

§ 1. Lov av 7 juni 1918 om betinget fritagelse for 28 juli.
skatteplikt av assurancegevinst ved forlis eller tap av skibe Nr. 8.
§ 2 skal herefter lyde således:

«Den nye tonnasje, som anskaffes for forsikringssummen, skal innen utgangen av 1926 eller i tilfelle den forlengede frist, som måtte bli fastsatt (tilleggslov av 16 juli 1920 § 2) nedskrives med et beløp, som svarer til den samlede assurancegevinst. For denne nedskrivning tilstedes ikke fradrag ved inntektsansettelsen. Nedskrivningen skjer uhindret av den i landsskattelovens § 50, byskattelovens § 40, begges 3dje ledd, fastsatte begrensning».

I samme lov utgår av § 1 første punktum ordene »av overpris«.

§ 2. Lov av 7 juni 1918 med tilleggslov av 16 juli 1920 kommer til anvendelse også i tilfelle hvor forsikringssummen (salgssummen, erstatningssummen) anvendes til innkjøp av ferdigbygget norsk tonnasje.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

De forandrede regler i § 1 blir å anvende i alle tilfelle, som går inn under loven, forsåvidt ikke efterligning av overskuddet allerede har funnet sted med hjemmel av de hittil gjeldende regler. Har med hjemmel i disse regler full nedskrivning ikke kunnet finne sted, kan ytterligere nedskrivning i overensstemmelse med de nye regler foretas.

Bestemmelsen i § 2 kommer til anvendelse ved utskrivning av skatter til stat og kommune på grunnlag av inntektsåret 1920, forsåvidt erklæring i overensstemmelse med lov av 7 juni 1918 § 1 avgis til vedkommende regjeringsdepartement innen 1 september 1921. Har ligning allerede funnet sted, blir fornøden omligning å foreta.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 28 juli 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Først.

Plakat

28 juli.

inneholdende forandring i og tillegg til plakat av
19 september 1894 angående forholdsregler
ved utførsel av husdyr.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

I kraft av lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894, kapitel 4, bestemmes herved

28 juli. at plakat av 19 september 1894 angående forholdsregler ved utførsel av husdyr, dens § 5 og § 6 samt nye §§ 7 og 8, skal lyde således:

§ 5. For dyrs undersøkelse med merkning erlegger avsenderen for hver forretning en betaling pr. dyr til dyrlægen. Denne betalings størrelse blir å fastsette efter en takst, som vedkommende fylkesmann og dyrlæge under forbehold av Landbruksdepartementets godkjennelse kommer overens om.

Betalingen beregnes efter det samlede antall dyr, som samme eksportør forlanger undersøkt på en gang.

På samme måte fastsettes godtgjørelsen for den i § 4 omhandlede undersøkelse av skibet, hvilken godtgjørelse skibets fører skal betale til dyrlægen eller vedkommende politifunksjonær, samt betalingen til disse for å påse skibets desinfeksjon, for såvidt denne ikke kan finne sted samme dag som undersøkelsen.

§ 6. Hvis noget husdyr av de under § 1 nevnte arter utføres med jernbane skal de likeledes sundhetsundersøkes ved dyrlæge umiddelbart før avsendelsen og sundhetsattest utstedes således som i § 1 omhandlet. Den godtgjørelse som avsenderen skal betale dyrlægen for undersøkelsen m. v. fastsettes som under § 5 bestemt.

§ 7. Landbruksdepartementet bemyndiges til å gi nærmere bestemmelser angående de her nevnte foranstaltningers gjennomførelse. Landbruksdepartementet bemyndiges derhos til, for såvidt angår utførsel, som ikke foregår pr. skib eller jernbane, å gi almindelige eller for det enkelte tilfelle gjeldende bestemmelse om sundhetseftersyn m. v. av husdyr.

§ 8. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

Denne plakat trer i kraft den 1 oktober 1921.

Gitt på Kristiania slott den 28 juli 1921.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Kongelig resolusjon

av 28 juli.

Den ved kongelig resolusjon av 30 desember 1915 fattede bestemmelse om fredning av de på eiendommene Sabris-

voll gnr. 70 brnr. 1 og Tamnes gnr. 103 brnr. 5 i Røros 28 juli.
herad, Sør-Trøndelag til enhver tid voksende eksemplarer av
planten *Aster sibiricus* mot innsamling og ødeleggelse,
opheves til fordel for den forestående regulering av Aur-
sunden.

Kongelig resolusjon

28 juli.

av 28 juli.

Den ved sportelloven av 6 august 1897 § 114, 1ste punkt-
tum, jfr. lov av 12 juli 1918 bestemte godtgjørelse for
forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme
paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner
— for forkynnelser for personer som er bosatt i Fusa lens-
mannsdistrikt i Hordaland fylke.

Kongelig resolusjon

28 juli.

av 28 juli.

- § 23 i de ved kongelig resolusjon av 10 september 1909
fastsatte forskrifter om signalapparater,
instrumenter m.v. for skib, gis sådan lydelse:

Hvor det i foranstående paragrafer stilles krav om certi-
fikat, vil også certifikater utstedt av utenlandske stats-
kontrollinstitusjoner, hvis kontrollforskrifter av vedkom-
mende departement er anerkjent som jevn gode med de
norske bli godkjent.

Sjøfartskontoret kan for enkelte tilfelle, hvor reglene i
forestående paragrafer antas å ville være for strenge, inn-
rømme fritagelse for reglenes befølgelse eller lempning i
deres fordringer.

Forandringer i selve disse forskrifter innen lovens ram-
me bemyndiges departementet til å foreta, idet dog inte-
resserte, som derved måtte være misfornøiet, har adgang
til å kreve forandringen forelagt Kongen til stadfestelse.

Disse forskrifter avløser de ved kongelig resolusjon av
22 mai 1906 fastsatte forskrifter.

- § 2, siste ledd i ovennevnte forskrifter opheves.

1921

— 518 —

28 juli.

Kongelig resolusjon

av 28 juli.

1. Kongelig resolusjon av 13 mai 1921 inneholdende bemyndigelse for Departementet for Handel, Sjøfart, Industri og Fiskeri til inntil videre å dispensere fra maskinistloven av 26 juni 1889 — opheves.
2. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

28 juli.

Kongelig resolusjon

av 28 juli.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes nedenstående forandring i fiskerireglene for Bardu herred, Troms fylke:

Punkt 2 i de ved den norske regjerings resolusjon av 27 november 1908 fastsatte fiskeriregler for Bardu herred, Troms fylke, skal herefter lyde således:

I Altevatn, Leinavatn og Gievdnevatn med tilliggende elver og vann er fiske med bundet redskap forbudt i tiden fra og med 15 november til og med 14 juni og fra og med 11 juli til og med 25 august.

28 juli.

Kongelig resolusjon

av 28 juli.

I henhold til § 89 i bygningsloven av 27 juli 1896 approberes Haugesund bystyres beslutning av 27 juni 1921 angående tilleggsbestemmelser til nevnte lovs § 63.

De approberte tilleggsbestemmelser lyder således:

Bygningskommisjonen kan, efter at helserådets erklæring er innhentet, meddele dispensasjon fra påbudet om anbringelse av kappe av ildfast materiale med avledning for damp over kokeovner og åpne ildsteder på betingelse av, at der over ildstedet anbringes en regulerbar ventil av sådan størrelse som bygningskommisjonen bestemmer, med avtrekk til luftpipe av tilstrekkelig størrelse, eller at der på annen av bygningskommisjonen godkjent måte sørge for tilstrekkelig avtrekk for damp, dog ikke gjennom røkpiper. Luftpipen må tilfredsstille de betingelser som bygningsloven stiller til røkpiper, dog således at den i bygningslovens § 59 fastsatte minste avstand fra pipens

✓ 1921

indre flate til treverk innskrenkes til 11 cm. ($\frac{1}{2}$ sten). Ven- 28 juli. ✓
tilen anbringes enten i himlingen eller i veggen nær inntil
himlingen.

Kongelig resolusjon

✓ 28 juli. ✓

av 28 juli.

I medhold av § 2 i lov av 22 mars 1918 nr. 5, om
midlertidig innførselsforbud bemyndiges Landbruksdepar-
tementet til å utferdige almindelige eller spesielle forbud
mot uten tillatelse å innføre frø fra utlandet samt
forøvrig å treffe de til sakens gjennomførelse fornødne for-
føyninger.

Kongelig resolusjon

✓ 28 juli. ✓

av 28 juli.

- I. Saker angående eksportforbud vedkommende gull og
sølv forarbeidet og uforarbeidet, myntet og umyntet,
overgår fra Provianteringsdepartementet til Finans- og
Tolldepartementet.
- II. Retten til å dispensere fra forbudene i lov av 18 august
1914 og fra de med hjemmel av denne lov utferdigede for-
bud for ovennevnte varers vedkommende overføres fra
Provianteringsdepartementet til Finans- og Tolldepar-
tementet.
- III. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

✓ 28 juli. ✓

av 28 juli.

- I. Saker vedkommende behandlingen av nedennevnte varer
overgår fra Provianteringsdepartementet til Forsvars-
departementet eller hvem dette dertil måtte bemyndige:
Patroner og forladninger
Krudd og andre sprengstoffer
Dynamitt
Geværer og deler derav, våben
Fenghetter, alle slags.
- II. Retten til å dispensere fra forbudene i lov av 18 august
1914 og fra de med hjemmel av denne lov utferdigede

1921

— 520 —

✓ 28 juli. ✓ forbud for ovennevnte varers vedkommende overføres fra Provianteringsdepartementet til Forsvarsdepartementet eller hvem dette dertil måtte bemyndige.

III. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

✓ 28 juli. ✓

Kongelig resolusjon

av 28 juli.

I medhold av midlertidig lov om prisregulering av 6 august 1920 og i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember s. å. utferdiges nedenstående regler for tilvirkning og merkning av ost og mysost, som tilvirkes i riket eller innføres i salgsoiemed:

A. Ost.

§ 1. Efter innholdet av fett deles ost i følgende 4 grupper:

1. Helfetost, når den inneholder minst 45 pct. fett i tørrstoffet
2. Halvfetost, når den inneholder minst 28 pct. fett i tørrstoffet.
3. Kvartfetost, når den inneholder minst 18 pct. fett i tørrstoffet.
4. Magerost, når den inneholder mindre enn 18 pct. fett i tørrstoffet.

§ 2. Nedennevnte ostesorter kan kun føres i handlen eller innføres som

1. Helfetost: Schweizerost, ryfylkeost, cheddarost, camembertost, roquefortost og gorgonzolaost.
2. Helfetost og halvfetost: Goudaost og edamerost.
3. Halvfet-, kvartfet- og magerost: Nøkkelost.
4. Magerost: Skummet melkost, gammelost og ost laget av gjæret eller opmalet ostemasse som pultost, apettittost, klosterost etc.

§ 3. Ost, som føres i handlen under andre spesielle navn enn nevnt i § 2, må innordnes under de i § 1 nevnte grupper både med hensyn til fettinnhold og hovedbenevnelse (helfetost, halvfetost o.s.v.).

Ingen art av ost må falholdes under benevnelser som kan fremkalle uriktige forestillinger om dens sammensetning, fettinnhold eller verdi.

§ 4. De ostesorter, som i henhold til §§ 2 og 3 kan føres i handlen som helfetost, halvfetost og kvartfetost, skal

når ikke annet uttrykkelig er bestemt (kfr. § 8) stemples innen 28 juli. de føres i handlen med merke, som angir den gruppe efter § 1, hvorunder osten hører.

Som merke benyttes:

For helfetost: en rund ring 20 cm. i diameter og 15 mm. bred anbragt på ostens ene plane flate (Edamerost; ringen rundt osten). Inne i ringen anbringes i 4 cm.s høide bokstavet og tallet F 45 samt det nummer som efter §§ 7—9 er tildelt produsenten eller importøren. Merkets farve skal være grønn.

For halvfetost: en ring som for helfetost bestemt. I ringen anbringes i samme høide H 28, samt produsentens eller importørens nummer. Merkets farve skal være blå.

For kvartfetost: en ring som for helfetost bestemt. I ringen anbringes i samme høide K 18, samt produsentens eller importørens nummer. Merkets farve skal være sort.

For de bløte ostesorter, som ikke kan merkes direkte på osten, anbringes merket på emballasjen.

Magerost merkes ikke.

Foruten det her nevnte kvalitetmerke kan produsenten på ostens annen side anbringe sitt navn og adresse. Varemerke eller lignende merke som er i strid med foranstående bestemmelser, må ikke brukes.

B. Mysost.

§ 5. Mysost skal efter dens art og fettinnhold føres i handlen under følgende grupper:

1. Ekte gjeitmysost, når den er fremstilt av ublandet gjeitemelk.
2. Gudbrandsdalsmysost, når den er fremstilt av en blanding av ku- og gjeitemelk og inneholder minst 28 pct. fett i tørrstoffet.
3. Fløtemysost, når den er fremstilt av kumelk og inneholder minst 28 pct. fett i tørrstoffet.
4. Halvfetfløtemysost, når den inneholder minst 18 pct. fett i tørrstoffet.
5. Fetmysost og magermysost, når den inneholder mindre enn 18 pct. fett i tørrstoffet.

Ingen art av mysost må falholdes under benevnelser som kan fremkalle uriktige forestillinger om dens sammensetning, fettinnhold og verdi.

§ 6. Gjeitmysost, gudbrandsdalsmysost, fløtemysost og halvfet fløtemysost skal innen den føres i handlen stemples på ostens ene langsides i ostens hele lengde med følgende merke, foruten produsentens nummer efter §§ 7 og 8.

28 juli.	Ekte gjeitmysost: . . .	E.G.	E.G.	E.G.
	Gudbrandsdalsmysost: . .	G.28	G.28	G.28
	Fløtemysost:	F.28	F.28	F.28
	Halvfet fløtemysost: . .	H.18	H.18	H.18

Fetmysost og magermysost merkes ikke. Merket skal ha en høide av minst 2,5 cm.

C. Almindelige bestemmelser.

§ 7. Meierier, meieriforpaktere, meierieiere — derunder gård- og setereiere, hvis drift har karakter av meieri- og melkeopkjøpere, som tilvirker stemplingspliktig ost og mysost for salg, skal melde dette til Landbruksdepartementet for innregistrering. De tildeles derefter et nummer, som skal anbringes på deres salgsvare av ost og mysost samtidig med merket efter §§ 4 og 6. På ost anbringes nummeret inne i ringen under det bestemte bokstav- og tallmerke. På mysost anbringes nummeret under bokstav- og tellmerkene.

§ 8. Gård- og setereiere hvis drift ikke har karakter av meieri har ikke stemplingsplikt, men kan om de ønsker å merke sine osteprodukter efter disse regler gis adgang dertil efter anmodning til Statens prisdirektorat og tildeles da nummer. Merkning av osteprodukter må ikke skje uten i forbindelse med tildelt nummer.

§ 9. Importører av stemplingspliktig ost for salg skal anmelde sig som bestemt i § 7 og blir derefter tildelt nummer. De plikter å forsyne osten med det for vedkommende vare i § 4 bestemte merke samt det importøren tildelte nummer således som i § 7 bestemt. Importøren er ansvarlig for, at den importerte ost med hensyn til fett svarer til hvad den utgis for og forøvrig er i overensstemmelse med disse regler.

§ 10. Enhver som kjøper stemplingspliktig ost og mysost for videreforhandling plikter å påse, at varen er lovlig merket. Stemplingspliktig ost og mysost kan ikke lovlig selges uten å være merket på den måte, som er fastsatt i disse regler. Den som selger stemplingspliktig, men ustemplet ost og mysost pådrar sig samme straffansvar, som produsent eller importør, som ikke etterkommer stemplingsplikten.

§ 11. De i nærværende regler fastsatte merker skal også anvendes for ost og mysost, som eksporteres. Foregår eksporten til land, som selv har merkingsregler, kan Landbruksdepartementet tillate at merkningen skjer som for importlandet bestemt.

§ 12. Bestemmelsene i §§ 7, 8 og 9 om anmeldelser til Landbruksdepartementet trer i kraft straks. Anmeldelser efter §§ 7 og 9 må være innsendt innen 1 september 1921.

De øvrige bestemmelser gjelder for ost som herefter im- 30 juli. ✓
porteres og trer forsåvidt norsk ost angår i kraft fra 1 novem-
ber 1921.

§ 13. Overtredelse av disse regler straffes med bøter
eller fengsel.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

30 juli. ✓

av 28 juli,

hvorved de i medhold av kgl. res. av 12 mars 1920 under
8 april 1921 utferdigede bestemmelser angående utle-
vering av kull til skibsbruk (bunkers) opheves fra og
med 30 juli 1921.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

✓ 28 juli. ✓

av 30 juli,

hvorved importforbudet for følgende varer opheves fra
30 juli 1921:

Tolltariff l.-nr. 166 Epler.

371 Leketøi.

453—456 Gull, sølv og platina i arbeide.

545 Ost.

690 Sukkertøi, hvorunder chocoladekonfekt,
drops, marcipanmasse og andre lignende
sukkertilvirkninger.

709 Cigarer og cigaretter.

721—723 og 726 Møbelsnekkerarbeider.

777 Automobiler.

Karosserier, overstell til personautomobiler.
Cykkelbiler.

Motorcykler og sidevogner.

Potetmel.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

✓ av 30 juli,

30 juli. ✓

hvorved opheves eksportforbudet for følgende varer fra
30 juli 1921:

Ben.

Hår av dyr.

Huggen, rund last.

Skåren og høvlet last.

28. juli.

Tremasse.
 Cellulose.
 Papir og papp.
 Arbeider av papir og papp.
 Bødtkerarbeide.
 Norgessalpeter.
 Cyanamid.
 Superfosfat.
 Metervarer og tilskårne metervarer
 egnet til konfeksjonering.

Rettelse.

I de ved kongelig resolusjon av 2 juli 1921 fastsatte forskrifter for kontroll med oljemotorer i fartøier, Norsk Lovtidende nr. 29, side 413, er i forskriftene følgende feilaktig anført:

I § 7, pkt. 6, skal omhandlede formel, hvorefter propellakslens diameter bestemmes, når akslen forarbeides av metall, stå + istedenfor ÷.

I punkt 8, nestsiste punktum, skal etter kolon stå $\frac{P}{N}$.

I § 7, pkt. 13, skal istedenfor »reserveringsmekanisme», »reserveres» og »reserveringsanordning» stå: Reverseringsmekanisme, reverseres og reverseringsanordning.

I § 9, pkt. 3, om tanker, skal stå istedenfor »110—1500 liter o. s. v.» »1100—1500 liter o. s. v.»

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.